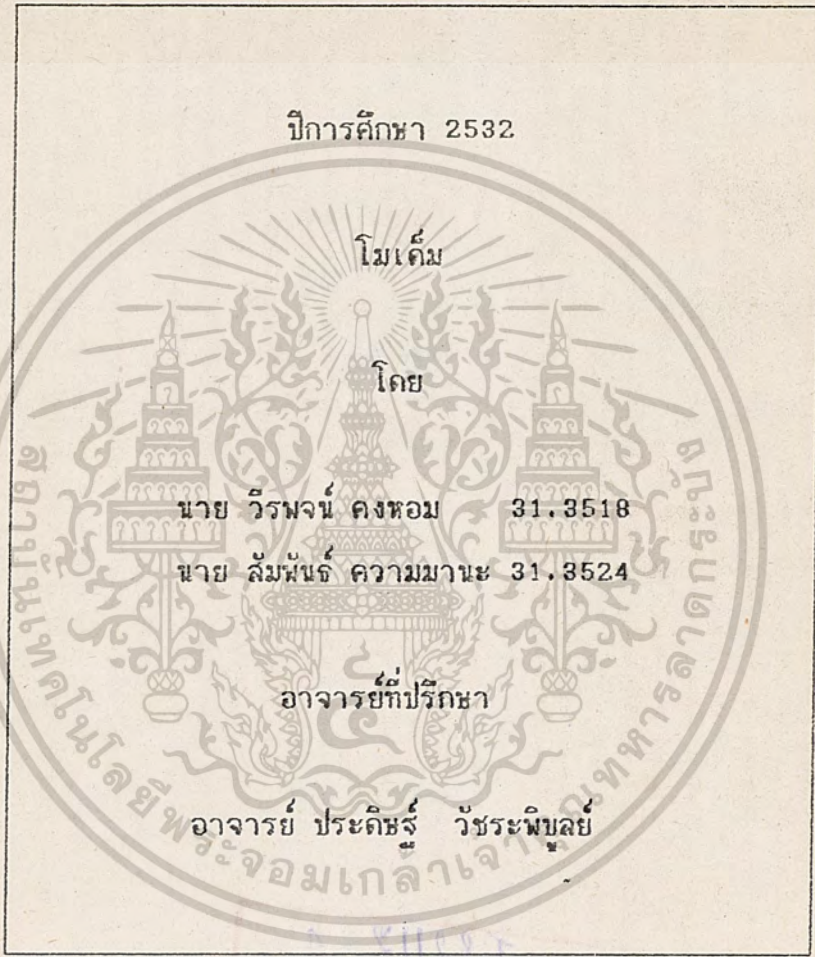

ปีการศึกษา 2532

โมเด็ม

โดย

นาย วีรพจน์ คงหอม 31.3518

นาย ลัมพันธ์ ความมานะ 31.3524

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ ประดิษฐ์ วัชรนิบุลย์

849.220

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๗026943

ปริญญาโทปีการศึกษา 2532

ภาควิชา เทคโนโลยีอุตสาหกรรม

คณะวิศวกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง โฉมเก็บ

ผู้จัดทำ

1. นาย วีรพจน์ คงหอม 31.3518

2. นาย สัมพันธ์ ความมานะ 31.3524

อาจารย์ที่ปรึกษา

คณะกรรมการ

คณะกรรมการ

คณะกรรมการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

026943

22. พ.ย. 2533

โมเด็ม 300 บอด

MODEM 300 BAUD

นาย วีรพจน์ คงหอม

นาย ลัมพันธ์ ความมานะ

อ. ประดิษฐ์ วัชรนิบuly อาจารย์ที่ปรึกษา
ปีการศึกษา 2532

บทคัดย่อ

การสื่อสารข้อมูลโดยใช้ตัวอุปกรณ์โมเด็ม(MODEM) ซึ่งอาศัยหลักการมอดดูเลท (modulate) และการดีมอดดูเลท(demodulate) สัญญาณข้อมูลนั้นมีอยู่หลายรูปแบบ สำหรับ FSK(Frequency Shift Keying) เป็นรูปแบบหนึ่งของการดีมอดดูเลทสัญญาณที่สามารถที่จะกระทำได้ ซึ่งให้ความเร็วของการส่งข้อมูลไม่เกิน 1800 bps. ของการมอดดูเลทแบบสัญญาณดังกล่าว ลักษณะการทำงานของโมเด็มจะนำเอาสัญญาณข้อมูลที่เป็นสัญญาณดิจิทัล (digital signal) มามอดดูเลทกับสัญญาณแครี่เรียร์(carrier signal) ซึ่งสร้างจากคริสตัลลอออสซิลเลเตอร์(crystal oscillator) ก็จะได้ความถี่ออกมาเป็น 2 ค่าคือความถี่มาร์ค(mark frequency) และความถี่สเปซ(space frequency) ความถี่ดังกล่าวจะแปรตามสัญญาณข้อมูลดิจิทัล ในมาตรฐานเบล 103(Bell 103 standard) รูปแบบของการส่งข้อมูลจะใช้การส่งระบบอะซิงโครนัส(asynchronous) สามารถส่งได้ทั้งแบบฟูลดูเพล็กซ์และฮาล์ฟดูเพล็กซ์(full duplex and half duplex) โดยการเชื่อมต่อสายส่ง การส่งแบบฟูลดูเพล็กซ์ความเร็วในการส่งจะน้อยกว่าแบบฮาล์ฟดูเพล็กซ์ สำหรับสัญญาณแครี่เรียร์ที่มอดดูเลทแล้ว สัญญาณนี้จะถูกส่งไปสู่วงจรแบนด์พาสฟิลเตอร์(Bandpass filter circuit) เพื่อที่จะส่งผ่านทางสายสื่อสาร(สายโทรศัพท์) ในภาคของการรับสัญญาณเรา รับสัญญาณดังกล่าวแล้วผ่านวงจรฟิลเตอร์ และการดีมอดดูเลทสัญญาณเพื่อการแสดงผลและการควบคุม(Display and control) สำหรับควบคุมการรับส่งข้อมูล ใช้การควบคุมจากซอฟต์แวร์ (Software)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MODEM 300 BAUD

Weerapot konghom

Sampan kwammana

PRADIT VATCHARAPIBOON Advisor

1989

Abstract

Data communication was used Modem, it used method modulate and demodulate a data signal. It has many types. FSK is the common type which used in this process. But in FSK type, speed of transmitted data has less than 1800 bps. Operating of Modem, data is modulate by carrier signal is generated by crystal oscillator. After that the output is a FSK signal, it consists of mark and space frequency which correlate data signal. In Bell 103 standard, the transmitted data use asynchronous system and can transmitted in half duplex or full duplex operation by setting transmission mode. In full duplex operation, data has transmission speed less than half duplex. When the data signal is modulated, it is transmitted to bandpass filter circuit. Then the signal is fed to the telephone channel. At the Receiver, we receive this signal, after that it is fed to filter circuit for filter and is transmitted to demodulator circuit. Now the data signal is split out of carrier signal. Data signal is connected to computer which is displayed and controlled. For the controlling process, it is controlled by software which make by assembly language, it can operate quickly.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

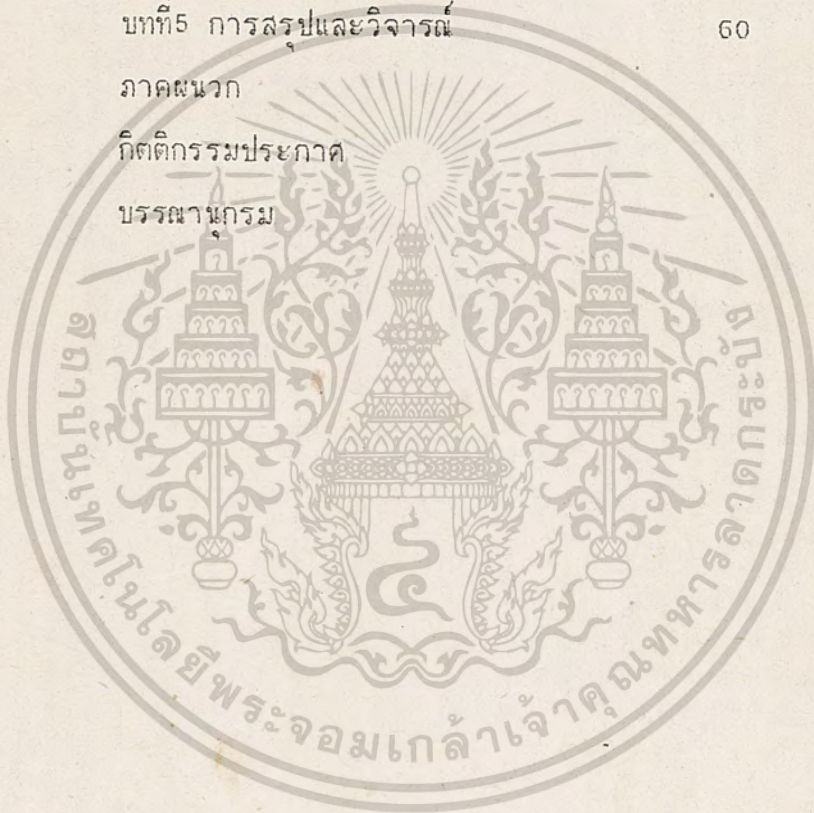
สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการ	5
บทที่ 3 การคำนวณและการสร้าง	42
บทที่ 4 การทดลองและผลการทดลอง	53
บทที่ 5 การสรุปและวิจารณ์	60

ภาคผนวก

กิตติกรรมประกาศ

บรรณากรรม

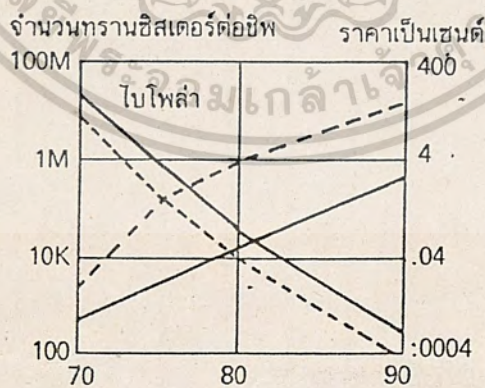
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

การสื่อสารข้อมูลเป็นการพัฒนารูปแบบของการสื่อสารขึ้นมาจากยุคก่อนๆมากขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์ ถ้าเรามาพิจารณาถึงเทคโนโลยีสารกึ่งตัวนำ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาการสื่อสารทางด้านโทรคมนาคม การพัฒนาการของไอซีตลอดจนอุปกรณ์ต่างๆให้มีขนาดเล็กลงเป็นส่วนสนับสนุนผลักดันให้เกิดการพัฒนาการอย่างไม่หยุดยั้ง การพัฒนาเทคโนโลยีโดยเฉพาะด้าน VLSI ก้าวหน้าขึ้นอย่างมากทำให้เกิดการสื่อสารด้านดาวเทียม การสื่อสารด้วยไฟเบอร์ออปติก รวมถึงการสื่อสาร ISDNC (integrated services digital network) ที่ซึ่งจะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้

รูปที่ 1 แสดงการพัฒนาการของชิพซึ่งพัฒนาโดยบริษัทสื่อสารโทรคมนาคม โทรเลขแห่งประเทศญี่ปุ่น หรือ NTT จะเห็นว่าในปัจจุบันมีความสามารถผลิตชิพประเภทหน่วยความจำแบบ MOS ได้สูงกว่า 16 เมกกะบิต ในทำนองเดียวกันก็สามารถผลิตชิพประเภทไมโครโวลต์ได้มากเป็นหลายแสนตัวต่อชิพ

รูปที่ 1 ความก้าวหน้าของ VLSI

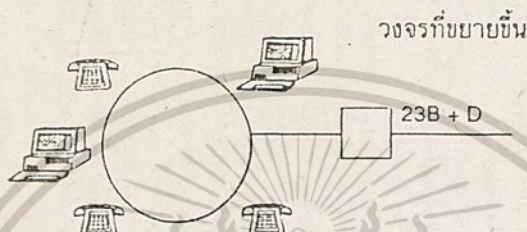
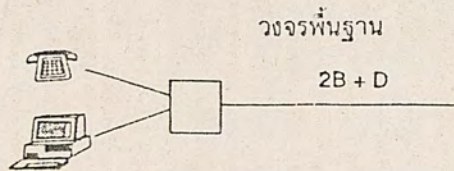
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสื่อสารข้อมูลนั้นใช้ตัวกลางหรือสื่อข้อมูลหลายอย่างด้วยกัน เช่น สายส่งข้อมูล (Special purpose data line) สายโทรศัพท์ หรือระบบไมโครเวฟ แต่ที่ได้รับความสนใจกันมากในขณะนี้เห็นจะได้แก่การสื่อสารผ่านสายโทรศัพท์ ดังนั้นเครือข่ายโทรศัพท์จึงมีความสำคัญจำเป็นต่อการขยายงานด้านนี้ ในประเทศที่พัฒนาแล้วจำนวนเครื่องโทรศัพท์ต่อจำนวนประชากรจะมากกว่าประเทศที่กำลังพัฒนาอยู่อีกมาก จึงมีความจำเป็นต่อการพัฒนาการขยายการสื่อสารโทรศัพท์ขึ้นอีก เพราะการใช้โทรศัพท์ยังแพร่หลายขึ้นไปอีกมาก เพราะการสื่อสารข้อมูลยังจำเป็นที่ต้องใช้ข่ายสายโทรศัพท์อยู่อีกมาก แนวทางการพัฒนาการของโทรศัพท์จึงมีแนวทางการประยุกต์ได้อีกมาก ข่ายสายโทรศัพท์อาจจะประกอบด้วยชุมสาย (Telephone exchanges or switching offices) นับจำนวนร้อยหรือจำนวนพันๆ ชุดก็ได้ เชื่อมโยงกันแบบผสมหรือแบบลำดับชั้น (Hierarchical Networks) ดังนั้นการประยุกต์การใช้งานของข่ายโทรศัพท์ทำให้คอมพิวเตอร์ทั่วโลกสามารถที่จะเชื่อมโยงติดต่อกันได้ สามารถส่งเอกสารหรือข้อความถึงกันได้ สำหรับในสหรัฐอเมริกาเองมีการส่งข่ายการสื่อสารข้อมูลกันอย่างกว้างขวาง เช่น ARPANet, CSNET, BITNET ซึ่งเครือข่ายนี้จำเป็นที่ต้องวางโครงร่างที่เรียกว่า Backbone trunk ยิ่งปัจจุบันนี้ใช้ดาวเทียมสื่อสารเป็นตัวกลางในการเชื่อมโยงการสื่อสารข้อมูลทำให้การสื่อสารระยะไกลทำได้ง่ายและสะดวกมากขึ้นรวมทั้งลดต้นทุน

การสื่อสาร ISDN จะเป็นการรวมถึงการสื่อสารส่งเอกสาร ข้อมูล ภาพ รวมเข้าถึงเสียงด้วย ดังนั้นความต้องการข่ายการสื่อสาร ISDN จึงเป็นเรื่องที่กล่าวถึงกันมาก สำหรับโครงสร้าง ISDN ที่กำหนดในปัจจุบันมีอยู่สองรูปแบบ คือ 2B+D และ 23B+D

ข้อมูลของคอมพิวเตอร์อยู่ในรูปแบบของสัญญาณอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถส่งต่อ คัดลอก จัดพิมพ์ ทำสำเนาได้ง่าย ถ้าจะลองนึกถึงสภาพของงานบางอย่างที่ต้องคัดลอกสำเนาของข้อมูลขึ้นหลายๆสำเนาด้วยมือ ข้อมูลที่คัดลอกเหล่านี้จะต้องใช้เวลาอย่างมากแล้วยังต้องเสี่ยงต่อความผิดพลาดของข้อมูลอีกด้วย ความสำคัญของการสื่อสารข้อมูลจึงเป็นสิ่งที่จะต้องถึงกันอยู่เสมอ ดังนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะได้นำมาทดแทนช่วยการทำงานเหล่านี้ให้ประสิทธิภาพสูงขึ้นไป และเพื่อเป็นการประหยัดแรงงานในด้านนี้ได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2 การเชื่อมต่อเข้ากับระบบ ISDN

การสื่อสารข้อมูลในปัจจุบันจะเห็นว่ามีค่าความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจอย่างมากซึ่งนำมาประยุกต์ใช้ในระบบสำนักงานเรียกว่า ระบบสำนักงานอัตโนมัติ (Office Automation) ซึ่งมักจะเรียกกันสั้นๆว่า OA เป็นระบบที่ทำงานเกี่ยวกับการทำเอกสารทั่วไปที่สร้างจากเวิร์ดโปรเซสเซอร์ เพื่อส่งไปยังหน่วยงานต่างๆที่เรียกว่าอิเล็กทรอนิกส์เมลล์ ในการเชื่อมโยงข่าวสารข้อมูลระยะไกลจำเป็นต้องผ่านข่าวสารสื่อสารสาธารณะ แต่เนื่องจากว่าข่าวสารสื่อสารสาธารณะยังไม่เกิดขึ้น การสื่อสารระยะไกลจำเป็นต้องใช้สายโทรศัพท์ การที่จะให้คอมพิวเตอร์ในโครงข่ายติดต่อถึงกันได้จึงจำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ช่วยที่เรียกว่าโมเด็ม (MODEM)

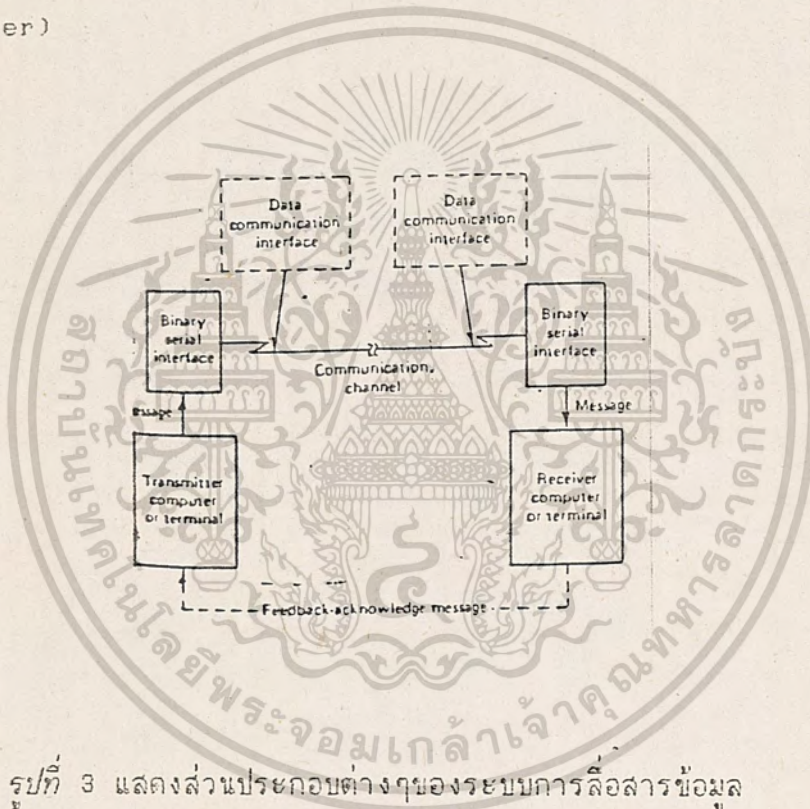
สำหรับอนาคตของการสื่อสารข้อมูลนั้น จะกลายมาเป็นปัจจัยสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจทุกอย่าง ซึ่งเราจะได้เห็นสิ่งประดิษฐ์ของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารข้อมูลอีกมากในเมืองไทยเราก็ได้มีการพัฒนาการขึ้นมาเรื่อยๆ จากจำนวนผู้ใช้ PC ในเมืองไทยขณะนี้ไม่น้อยเลยแต่ระบบการเชื่อมโยง PC เข้ากับระบบข่ายโทรศัพท์ของเรามีน้อยมาก ทั้งนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพราะปริมาณของคู่สายสายโทรคัมภ์ยังน้อยอยู่ อีกทั้งค่าใช้จ่ายโทรคัมภ์ยังมีค่าสูงอยู่ ดังนั้นความสะดวกในการใช้โทรคัมภ์สื่อสารข้อมูลจึงถูกจำกัดอยู่

1.1 ส่วนประกอบของระบบการสื่อสารข้อมูล

ส่วนประกอบต่างๆดังแสดงในรูปที่ 3 ซึ่งจะประกอบไปด้วยส่วนต่างๆ 5 ส่วนด้วยกันคือ ข้อมูล (Message) ตัวส่งสัญญาณข้อมูล (Transmitter) ตัวแปลงรหัสข้อมูล (Binary serial interface) ช่องส่งสัญญาณ (Transmission channel) และตัวรับสัญญาณข้อมูล (Receiver)

รูปที่ 3 แสดงส่วนประกอบต่างๆของระบบการสื่อสารข้อมูล

ช่องทางส่งข่าวสารข้อมูลที่กล่าวถึงนั้นอาจจะเป็นสายโทรคัมภ์, โคแอกเซียล, ระบบไมโครเวฟก็ได้ ความจุ (Capacity) ของข้อมูลของแต่ละช่องทางการสื่อสารนั้นจะไม่เท่ากัน ซึ่งสามารถหาออกมาได้ในเทอมของอัตราข้อมูล (Data Rate)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎีและหลักการ

จากปัญหาที่สัญญาณดิจิตอลส่งผ่านสายโทรศัพท์ในระยะทางไกลๆแล้ว สัญญาณจะสูญหายไปเลยซึ่งสัญญาณดิจิตอลส่งไปในระยะทางไกลไม่ได้ ดังนั้นเราจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนรูปแบบของสัญญาณดังกล่าวเสียใหม่ ในรูปแบบที่เหมาะสมที่จะส่งผ่านไปยังสายโทรศัพท์ได้ โดยการนำไปแฝงไว้กับสัญญาณพาหะวิธีการเช่นนี้จะเป็นพาหะได้ดีขึ้นในการสื่อสารด้วยสายโทรศัพท์ก็คือสัญญาณรูปคลื่นของไซน์ (SINE WAVE) กระบวนการที่จะนำสัญญาณที่จะส่ง (Digital) แฝงไปกับสัญญาณพาหะเรียกว่า มอดดูเลชัน (Modulation) เพื่อส่งไปตามสายส่งจนถึงผู้รับแล้วผู้รับจะมีกระบวนการถอดสัญญาณดิจิตอลออกจากสัญญาณพาหะกระบวนการเช่นนี้เรียกว่า ดีมอดดูเลชัน (Demodulation)

กระบวนการทั้งสองรูปแบบที่กล่าวถึงนี้สามารถใช้อุปกรณ์ชนิดหนึ่งที่เรียกว่า โมเด็ม (MODEM) นั้นเองโดยที่คำว่า MODEM เป็นคำที่นำเอาส่วนหนึ่งของคำสองคำมาประกบกันคือ คำว่า Modulation กับคำว่า Demodulation ดังนั้นโมเด็มคืออุปกรณ์ที่สามารถทำได้สองหน้าที่ คือ มอดดูเลชันและดีมอดดูเลชันภายในตัวเดียวกัน บางครั้งอาจมีผู้เรียกโมเด็มว่า Data set

2.1 โดยทั่วไปเราแบ่งโมเด็มออกได้ดังนี้

2.1.1 โมเด็มที่ใช้ในการส่งระยะใกล้ (Short haul modems) ซึ่งมีระยะทางน้อยกว่า 10 ไมล์และไม่มีการจำกัดแบนด์ บางครั้งระบบนี้จะไม่มีการมอดดูเลชัน-ดีมอดดูเลชัน แต่จะใช้พวกรูปการขยายสัญญาณแทน (Line driver)

2.1.2 โมเด็มแบนด์กว้าง (Wideband Modems) โมเด็มชนิดนี้ใช้ส่งข้อมูลทางสายโทรศัพท์ที่ความเร็ว 19.2 - 230.4 Kbps ซึ่งใช้แบนด์วิดช่วง 6 - 60 ของช่วงสัญญาณเสียง (Voice grade channels) เช่น Bell 303B, C และ D ที่ความเร็ว 19.2, 50 และ 230.4 Kbps แบบพูลดูเพล็กซ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3 โมเด็มช่วงความถี่เสียง (Voice grade modems) ใช้กับสายโทรศัพท์ที่มีแบนด์วิดท์ 2700 Hz (300 to 3000 Hz) สำหรับการส่งระยะทางกลางและระยะทางไกลจะใช้โมเด็มชนิดนี้ สำหรับโมเด็มชนิดนี้แบ่งออกได้ 2 ชนิดย่อย

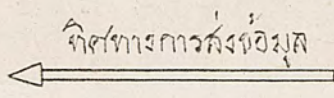
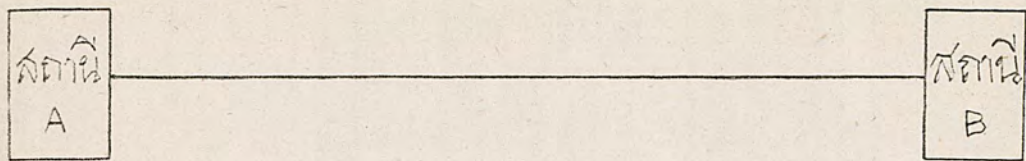
- ซิงโครนัส (Synchronous) ซึ่งสามารถส่งข้อมูลได้เร็วกว่าการส่งแบบอะซิงโครนัส สำหรับสายโทรศัพท์สาธารณะสามารถส่งได้ 4800 bps และสายเช่า 9600 bps
- อะซิงโครนัส (Asynchronous) ซึ่งส่งข้อมูลได้เร็วที่สุดผ่านสายโทรศัพท์สาธารณะ 1800 bps และ 2000 bps สำหรับสายเช่า (Leased lines)

2.2 ระบบซิงโครนัส (SYNCHRONOUS SYSTEM)

การส่งข้อมูลแบบซิงโครนัสมีรูปแบบของการส่งที่แน่นอน ซึ่งเป็นการจัดกลุ่มของข้อมูลต่างๆ และทำการส่งข้อมูลไปพร้อมกันเลยทีเดียว เราเรียกกลุ่มข้อมูลนี้ว่า "เรคคอร์ดหรือบล็อก" (record or block) และในการส่งผ่านข้อมูลแบบซิงโครนัสในช่วงระยะเวลาของแต่ละบิตที่ทำการส่งจะใช้เวลาเดียวกัน และในการส่งผ่านทั้งตัวอักษร ตัวอักษรตัวแรก และตัวถัดไปจะไม่มีอะไรมาคั่น (ภายในบล็อกเดียวกัน) ดังนั้นช่วงเวลาระหว่างบิตสุดท้ายของตัวอักษรกับบิตแรกของตัวอักษรถัดไปเวลานี้จะเป็นศูนย์นั่นเอง หรือกล่าวอีกในหนึ่งการคิดเวลาของการส่งผ่าน จะต้องคิดในรูปแบบของเวลารวมทั้งหมดของการส่งผ่านตัวอักษรที่สมบูรณ์เป็นตัวๆ ไป

ถ้าจะพิจารณากันแล้ว เราจะเห็นแนวโน้มว่ารูปแบบของการส่งข้อมูลนี้มีแนวโน้มที่จะยึดหลักการส่งผ่านข้อมูลที่อยู่ในรูปของรหัส 1,0 หรือ เลขฐาน 2 นั้นเอง โดยที่ข้อความที่ต้องการส่งนั้นจะอยู่ในรูปของบิตจำนวนหนึ่ง ตามที่เข้ารหัสกันไว้โดยไม่ยึดหลักที่ว่า จะแบ่งความยาวของตัวอักษรลงด้วยขนาดความยาวที่แน่นอน สำหรับเทคนิคในการจัดรูปแบบของการส่งแบบซิงโครนัส ดังได้แสดงรูปแบบของการจัดการส่งข้อมูลแบบอะซิงโครนัสซึ่งเป็นการส่งข้อมูลรูปแบบหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

S	.	A	B	C	D	E	F	G	H	*	*
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

รูปที่ 4 แสดงการต่อเนื่องของข้อความที่ถูกส่งผ่านการส่งแบบซิงโครนัส

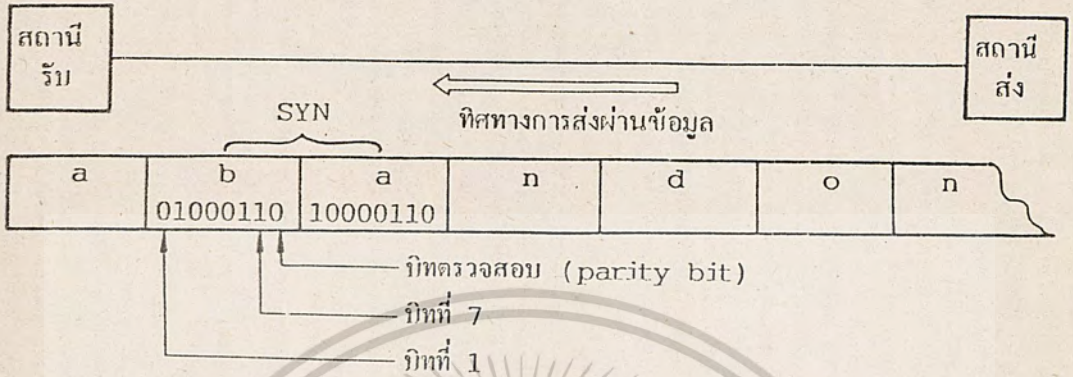
จากรูปแสดงให้เห็นการเอากลุ่มตัวอักษร (ข้อความที่ต้องการส่งผ่าน) มาเรียงต่อกันเพื่อการส่งผ่านข้อมูลแบบซิงโครนัส เราจะเห็นได้ว่าตัวอักษรที่นำมาต่อกันเรียงชิดกันโดยที่ไม่มีที่ว่างระหว่างตัวอักษรเลย ในเมื่อรูปแบบของการส่งข้อมูลเป็นเช่นนี้อุปกรณ์รับข้อมูลจะต้องทราบอะไรบ้าง จึงจะบรรจกลงไปว่าส่วนนั้นๆ เป็นกลุ่มบิตของตัวอักษรที่ถูกเข้ารหัสกันมา สิ่งที่อุปกรณ์รับข้อมูลจะต้องทราบก็คือ บิตใดเป็นบิตแรกของตัวอักษรตัวแรก ขนาดของตัวอักษร (จำนวนบิตที่แทนหนึ่งตัวอักษร) และอีกประการหนึ่งก็คือ ความเร็วในการส่งผ่านข้อมูล อุปกรณ์รับข้อมูลจึงจะจัดกลุ่มของบิตออกเป็นกลุ่มๆ เพื่อแทนค่ากลับเป็นตัวอักษรต่างๆที่รับเข้ามา อย่างเช่นที่ข้อมูลที่ส่งผ่านมาอยู่ในรูปของรหัสแอสกี (ASCII) ตัวอักษรแต่ละตัวจะถูกเข้ารหัสในรูป 8 บิต แทนหนึ่งตัวอักษร โดยมีบิตแรกเป็นบิตตรวจสอบ ดังนั้น อุปกรณ์รับข้อมูลจะตัดบิตออกเป็นกลุ่มละ 8 บิตเพื่อนำมาตีความเป็นตัวอักษรแต่ละตัวนั่นเอง

สำหรับวิธีการที่จะระบุลงไปว่า บิตใดเป็นบิตแรกของตัวอักษรตัวแรกนั้นมีวิธีการดังนี้

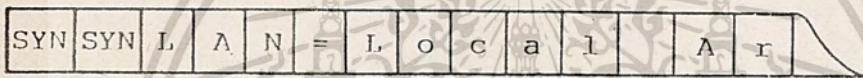
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่วารณใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตั้งที่ได้กล่าวแล้วว่า ข้อมูลที่ถูกส่งโดยวิธีการซิงโครนัสจะถูกจับมารวมกันเป็นกลุ่มของข้อมูล (Block of Data) และที่ส่วนต้นของบล็อกเราใส่ตัวของอักขระ SYN ซึ่งเป็นอักขระพิเศษที่ใช้ในการควบคุมการส่งผ่านข้อมูล โดยที่อักขระซิง (SYN character) มีรูปแบบของบิตคือ 00010110 (มีบิตตรวจสอบแบบเลขคี่ Odd parity) และอุปกรณ์รับข้อมูลจะคอยตรวจสอบดูขบวนการบิตที่วิ่งมาว่ามีส่วนใดตรงกับอักขระซิงบ้าง เมื่อพบอักขระซิงแล้วอุปกรณ์รับข้อมูลจะทราบได้ทันทีว่าถึงจุดเริ่มต้นที่จะตัดกลุ่มของบิตกลุ่มละ 8 บิต เพื่อแทนตัวอักษรได้ และตัวอักษรหลายๆตัวที่ตีความได้ก็คือ ข้อมูลที่ถูกส่งมาในแต่ละบล็อก แต่การใช้ตัวอักขระซิงเพียงตัวเดียวใส่ไว้ที่ส่วนต้นของบล็อกยังเป็นวิธีการที่ไม่ถูกต้อง เพราะในบางกรณีขบวนการของบิตที่แทนตัวอักษรมีบางช่วงที่ไปตรงกับรูปแบบของบิตของอักขระซิงได้ ถ้าพิจารณาจากรูปที่ 5 จะเห็นว่า ถ้าส่งข้อความที่มีตัวอักษร b และ a ติดกัน 4 บิตท้ายของตัวอักษร b ต่อกัน 4 บิตแรกของตัวอักษร a ตรงกับอักขระซิงพอดีจะทำให้ อุปกรณ์รับข้อมูลตีความผิดไป ดังนั้นวิธีการแก้ไขข้อผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นได้จากการนี้ โดยการใส่อักขระซิง 2 ตัวใส่ไว้ที่ส่วนต้นของบล็อกดังแสดงในรูป 6 และอุปกรณ์รับข้อมูลก็ทราบข้อตกลงนี้เป็นอย่างดี โดยที่ทันทีที่ตรวจพบอักขระซิง จะดูอีก 8 บิตถัดไปว่าเป็นอักขระซิงด้วยหรือไม่ ถ้าใช่จะเริ่มต้นรับว่าทุกๆ 8 บิตที่ตามมาคือตัวอักษรแต่ละตัว กรณีที่ไม่ใช่ก็จะเริ่มตรวจหาอักขระซิงต่อไปหรือกล่าวได้ว่า เครื่องจะปรับตัวเข้าสู่ภาคการค้นหาอักขระซิง (Look for Sync mode) และเมื่อพบอักขระซิงอย่างน้อย 2 ตัวก็จะเริ่มเข้าสู่กระบวนการจัดกลุ่มบิตกลุ่มละ 8 บิตแทนตัวอักษรหรือข้อมูลที่ไว้รับดังรูปที่ 6 และรูปที่ 7 คือ ขบวนการรับข้อมูลที่ส่งผ่านมาในระบบซิงโครนัส ในบางระบบการใช้อักขระซิงนำหน้ากลุ่มข้อมูลอาจใช้อักขระซิง 3-4 ตัว เพื่อความแน่นอนในการส่งผ่านข้อมูลแบบซิงโครนัสที่สมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น สำหรับการส่งผ่านข้อมูลแบบซิงโครนัสนั้นมีอยู่ด้วยกันหลายหัวเรื่องที่จะต้องกล่าวถึงในบางกรณีจะใช้ตัวอักษรที่แตกต่างกัน 2 ตัวเป็นรูปแบบการส่งแบบซิงโครนัส ดังนั้นเครื่องรับข้อมูลจะต้องจำลักษณะของตัวอักษรตัวแรก ซึ่งมีเอกลักษณ์ไว้หนึ่งตัวก่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

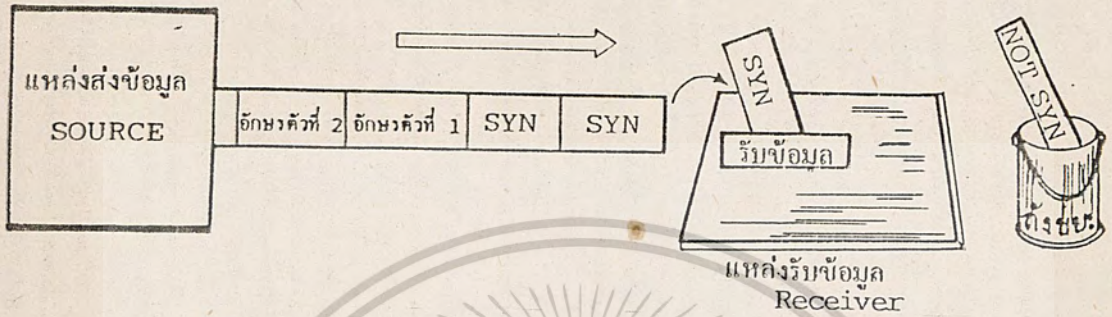
(a) กลุ่มบิตที่เกิดขึ้นแล้วมีรูปแบบตรงกับอักขระซึ่ง

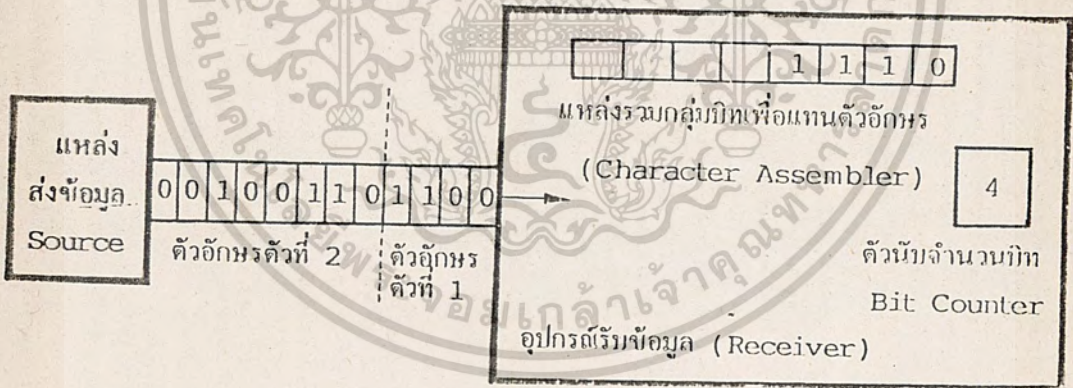
(b) การใช้อักขระซึ่ง 2 ตัวนำมำเป็นเครื่องหมายของข้อมูลที่ส่งผ่านในระบบริงโค่นส์

รูปที่ 5 แสดงรูปแบบการใช้อักขระซึ่งนำหน้ากลุ่มตัวอักษร

จากนี้จะต้องเตรียมตรวจดูกลุ่มของบิตกลุ่มต่อไป เพื่อให้รู้ว่าเป็นตัวอักษรอะไร ในระบบการส่งข้อมูลที่เป็นบิตล้วนๆ (คือเราไม่สนใจว่ากระแสของบิตเหล่านั้นจะเป็นตัวอักษรหรือไม่) รูปแบบของซิงโครไนส์จะถูกเรียกว่า แฟล็ก (Flag) ความหมายก็คือ มีสัญญาณหรือไม่มีสัญญาณ เช่นเดียวกับการใช้สัญญาณการโบกธง แต่ในทุกกรณีจะเห็นได้ว่า หลักของการส่งสัญญาณแบบซิงโครไนส์นั้น จะต้องให้เครื่องรับข้อมูลที่ปลายทางเข้าใจถึงลักษณะของบิตพิเศษที่ส่งเพื่อให้รู้ว่านั้นคือ จัดเริ่มต้นของกลุ่มตัวอักษร (Block) ที่กำลังส่งเรียงกันเข้ามาเครื่องรับสัญญาณ

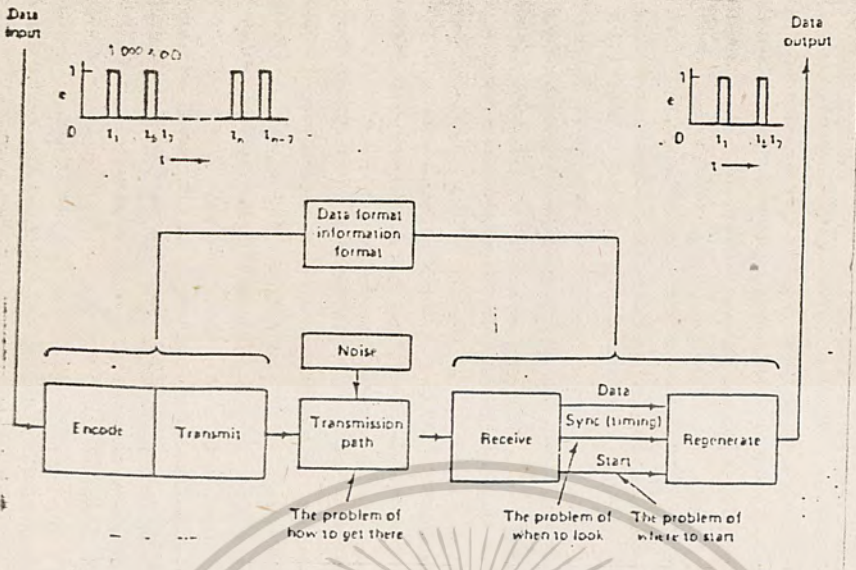

รูปที่ 6 แสดงเปรียบเทียบอุปกรณ์รับข้อมูลตรวจหาอักขระทิ้งในระบบขึงโครนัล

รูปที่ 7 แสดงการตัดแฉวของบิตออกกลุ่มละ 8 บิตเพื่อแทนตัวอักษรของอุปกรณ์รับข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

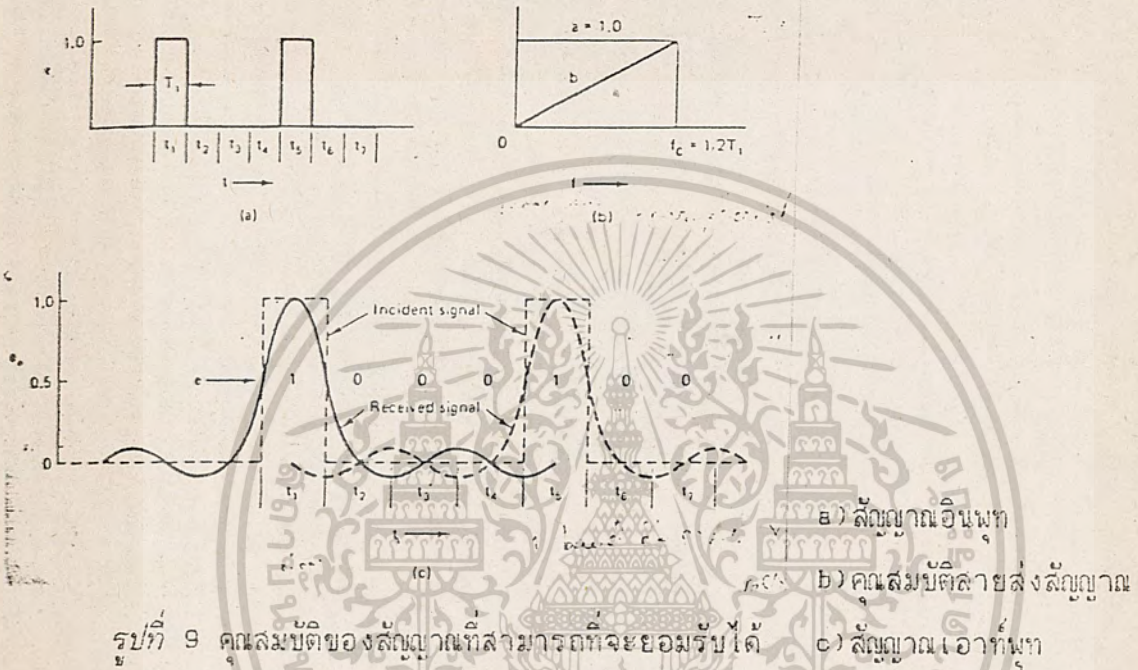

รูปที่ 8 ระบบการส่งข้อมูลแบบซิงโครนัสลักษณะหนึ่ง

จากรูปเราเข้ารหัสตัวอักษรด้วยรหัสดิจิทัล 7 บิตซึ่งมี 2 ค่า คือ 1000100 และ 1001000 สมมติว่าเวลาของการส่งสัญญาณและหยุดส่งสัญญาณเท่ากับ 0.001S (Time duration) ดังนั้นจำนวนของสัญญาณ (Signal element) จะถูกส่งไปเท่ากับ 1000 ถ้าเราต้องการจะรู้ว่าช่องส่งสัญญาณมีแบนด์วิดซ์เพียงพอกับจำนวนข้อมูลหรือไม่ ซึ่งการตรวจสอบนี้กระทำโดย Mr. Nyquist โดยเขาทำการทดลองส่งสัญญาณ N ค่าต่อวินาที ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงของแอมพลิจูดและได้กำหนดว่าการเปลี่ยนแปลงไปของรูปแบบสัญญาณที่ส่งผ่านช่องทางการสื่อสาร แต่เครื่องรับสามารถที่จะยังคงรับสัญญาณได้อย่างถูกต้อง โดยไม่เกิดการผิดพลาดของการสื่อสารขึ้น จากข้อกำหนดดังกล่าวของ H. Nyquist เขาสามารถคำนวณหาค่าของแบนด์วิดซ์และความคม (shaping) ของแบนด์สำหรับสัญญาณที่เครื่องจะสามารถรับข้อมูลได้ พิจารณา รูปที่ 9 สายส่งสัญญาณถูกออกแบบสำหรับส่งสัญญาณไปยังอุปกรณ์รับสัญญาณได้อย่างถูกต้อง สัญญาณข้อมูลที่จะส่งอยู่ในรูป (a) และรูปแบบของสัญญาณที่รับได้ดังแสดงในรูป (c) สำหรับรูป (b) คือ คุณสมบัติของช่องทางการส่งสัญญาณซึ่งมีความถี่คutoff $F_c = 500$ Hz ของโลพาสและ b ในรูปคือค่าเฟสชันของช่องสัญญาณซึ่งจะมีค่าเชิงเส้นในช่องความถี่หนึ่ง ดังนั้นถ้า $T_s = 0.001S, F_c = 500Hz$ ดังนั้นการส่งสัญญาณ N บิตจะต้องใช้ช่องการส่งสัญญาณที่มีแบนด์วิดซ์เท่ากับ $N/2$ Hz แต่สำหรับคุณสมบัติตามรูป (b)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่วารณใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นั้นในทางปฏิบัติไม่สามารถทำให้เป็นจริงขึ้นมาได้ ดังนั้นในการใช้งานจึงต้องระมัดระวัง
 ควบ เพื่อไม่ให้เกิดการบิดเบี้ยวเปลี่ยนแปลงไปของแอมพลิจูดและเฟสในช่องการสื่อสารนั้น

2.3 การส่งผ่านข้อมูลแบบอะซิงโครนัส

การส่งผ่านข้อมูลแบบอะซิงโครนัสนี้ เป็นระบบในการส่งตัวอักษรตัวใดตัวหนึ่งไปในทันทีทันใดซึ่งเป็นเวลาใดๆก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดความสัมพันธ์กับตัวอักษรตัวอื่นๆ เราอาจส่งตัวอักษรเรียงติดไปเลย โดยที่ไม่มีที่ว่างระหว่างตัวอักษรคล้ายกับการส่งข้อมูลแบบซิงโครนัสก็ได้หรืออาจนานๆ ส่งไปสักตัวอักษรก็ได้ ในกรณีเช่นนี้เครื่องรับปลายทางจะต้องสร้างลักษณะของของถารซิงโครนัสขึ้นมาใหม่ของอักษรแต่ละตัว เครื่องรับปลายทางจะต้องรู้จักว่าสิ่งที่ส่งมานั้น มีบิตแรกของตัวอักษรอยู่ที่ใด ดังนั้นหน้าตัวอักษรแต่ละตัวเราจะบิตลักษณะพิเศษเพื่อถือเป็นจุดเริ่มต้น (Start pulse) ซึ่งเมื่อเครื่องรับพบบิตแบบนี้จะทราบได้ทันทีว่านี่คือจุดเริ่มต้นของตัวอักษร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่วากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องรับปลายทางจะตรวจพบบิตแสดงจุดเริ่มต้น (Start pulse) ได้โดยตรวจสอบสถานะทางไฟฟ้าของสายส่งนั่นเอง คล้ายกับตัวเราเป็นผู้รับสัญญาณแล้วดูที่สายส่งว่าขณะนั้นมีสถานะเป็น 1 หรือ 0 ในขณะที่สายส่งรักษาระดับไฟคงที่โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลง นั่นแสดงว่าไม่มีการส่งข้อมูลมา เลขลักษณะของสายส่งในลักษณะนี้จะเรียกว่า IDLE Line และเพื่อความสะดวกจะให้สถานะของ Idle line มีระดับทางไฟฟ้าเป็น 1 (ในบางระบบเรียกสถานะนี้ว่า mark condition) สำหรับสถานะทางไฟฟ้าที่ตรงกันข้ามกับสถานะ Idle line คือสถานะทางไฟฟ้าที่เป็น 0 และในบางระบบจะเรียกสถานะนี้ว่า Space condition หรือสถานะว่างเปล่า หรืออาจจะเรียกอีกอย่างว่าสถานะสายเปิด (Open line) จะสังเกตเห็นได้ว่าสถานะ Idle line นี้เป็นสถานะที่ตัวส่งสัญญาณส่งค่าบิตมา เป็น 1 ตลอด เมื่อมีความต้องการที่จะส่งตัวอักษร เครื่องส่งสัญญาณ จะใส่บิต 0 มาหน้ากลุ่มของบิตที่แทนตัวอักษรนั้น ซึ่งบิตที่นำมากำหนดนำหน้านี้จะทำหน้าที่เป็นบิตนำหน้าเพื่อบ่งบอกว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการส่งตัวอักษร ถ้าพิจารณาในแง่ของลักษณะสัญญาณไฟฟ้า ซึ่งแสดงไว้ในรูปที่ 10

เครื่องส่งสัญญาณจะสร้างบิตเริ่มต้น (Start Bit หรืออาจเรียกว่า Start pulse) โดยการเปลี่ยนสถานะของสายส่งจากการรักษาระดับไฟคงที่ (Idle line) ซึ่งถือเป็น 1 เข้าสู่สถานะ 0 โดยใช้เพียงบิตเดียว พร้อมกันนี้ข้อความที่ต้องการส่งก็จะตามบิตเริ่มต้นเข้าสู่เครื่องรับต่อไป เมื่อเครื่องรับสัญญาณตรวจพบว่ามี การเปลี่ยนแปลงของสถานะ 1 ไปสู่สถานะ 0 ก็จะมีการเทียบกับสัญญาณนาฬิกาทันที ภายหลังจากผ่านพ้นไปได้ครึ่งบิต สัญญาณนาฬิกาจะเป็นตัวบอกเครื่องรับให้ตรวจสอบสถานะของสายส่ง ถ้ายังคงอยู่ในสถานะ 0 ถ้าตรวจสอบสถานะของสายส่งแล้วได้บิต 0 อยู่เครื่องก็จะเริ่มตรวจรับรหัสของตัวอักษรนั้น แต่ถ้าในจุดเริ่มต้นนี้เครื่องรับพบว่าบิตที่เข้ามาที่แรกมีสถานะเป็น 1 เครื่องจะวิเคราะห์ว่าที่จุดเริ่มต้นมีการเปลี่ยนแปลงจาก 1 ไปเป็น 0 นี้เป็นสัญญาณรบกวน (Noise) ช่วงสั้นๆ และการหยุดตรวจสอบสถานะสายส่ง เพราะไม่ต้องการรวมบิตเป็นตัวอักษรอีกต่อไป (ถ้าเครื่องรับสัญญาณรับรหัส 1,0 ที่มีการส่งผ่านมาจริงๆ โดยไม่มีการตรวจทานโดยวิธีที่กล่าวมาแล้ว สัญญาณรบกวนอาจเป็นสาเหตุให้มีการนับบิตรวมขึ้นเป็นตัวอักษรขึ้นมาได้ ซึ่งถือว่าตัวอักษรที่เกิดขึ้นในกรณีเช่นนี้ เป็นขยะของการส่งผ่านข้อมูล)

สำหรับสัญญาณนาฬิกาที่เครื่องรับจะทำให้เกิดการซิงโครนัส ที่ตอนต้นของตัวอักษรที่กำลังรับเข้ามา โดยเราอาจมองให้เกิดความแตกต่างกันไปได้เล็กน้อยระหว่างความเร็วในการส่งผ่านข้อมูลกับสัญญาณนาฬิกาที่เครื่องรับใช้ ณ จุดสิ้นสุดของแต่ละตัวอักษรที่ส่งมา Stop pulse จะถูกส่งมาเครื่องรับเพื่อทำให้เกิดสถานะคงที่ก่อนที่ตัวอักษรถูกปิดหัวปิดท้ายไว้ด้วย Start bit และ Stop bit ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ในบางครั้งจึงมีการเรียกการส่งผ่านข้อมูลแบบของซิงโครนัสนี้ว่า การส่งผ่านข้อมูลแบบเริ่มต้น/หยุด (Start / Stop Transmission)

สัญญาณหยุด (Stop pulse) จะถือเอาสถานะของสายเป็น 1 ระดับที่ถือว่าเป็นหนึ่ง ถ้าจะถือเป็นโวล หรือมีกระแสไฟก็แล้วแต่และจะมีค่าเป็นกี่โวลนั้นย่อมแปรเปลี่ยนไปไม่ได้แน่นอนขึ้นอยู่กับแต่ละระบบว่าออกแบบมาอย่างไร สำหรับการส่งผ่านข้อมูลที่มีรูปแบบเป็นรหัสแอสกี อาจใช้สัญญาณหยุด (Stop pulse) 1 หรือ 2 บิตก็ได้ และสำหรับระบบของมอด็ม (Baudot System) สัญญาณหยุดมักจะมีความยาวเท่ากับ 1.5 บิต แต่อย่างไรก็ตามอาจมีบางกรณีที่ใช้สัญญาณหยุดที่มีความยาว 1.42 บิต จุดประสงค์ดั้งเดิมของสัญญาณเอกสาร์นี้เป็นเอกสาร์ที่ส่งวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หยุดที่ใช้ในยุคเริ่มแรกใช้เพื่อบอกจุดสิ้นสุดแก่อุปกรณ์ปลายทางซึ่งเป็นอุปกรณ์ประเภทเครื่องจักรไฟฟ้า โดยใช้กับตัวอักษรหนึ่งๆที่มีการส่งมายังอุปกรณ์นี้ ดังนั้นอุปกรณ์เครื่องรับปลายทางจะรับข้อมูลที่ส่งเข้ามาเป็นบิตและระหว่างช่วงสัญญาณที่เกิดสัญญาณหยุด เครื่องจะต้องตีความหมายด้วยว่าจะต้องทำอะไรกับข้อมูลที่รับมานี้ ด้วยเหตุนี้ความยาวของสัญญาณหยุด จึงมีผลถึงการให้เวลาเครื่องรับปลายทางด้วยว่าจะทำอะไรกับตัวอักษรที่รับเข้ามา จึงจะสามารถรับตัวอักษรตัวต่อไปได้ ในยุคแรกๆอุปกรณ์รับข้อมูลปลายทางที่ใช้รูปแบบแทนตัวอักษรด้วยรหัสแอสกี ต้องใช้สัญญาณหยุดที่มีความยาวถึง 2 บิต จึงจะทำให้การทำงานของเครื่อง เสร็จและพร้อมที่จะรับตัวอักษรอื่นๆต่อไปแต่ในปัจจุบันเพราะความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เครื่องรับสัญญาณปลายทางสามารถตีความหมายของตัวอักษรใช้ระยะเวลาเพียง 1 บิตเท่านั้น

2.4 อัตราบิต(BIT RATE) กับ อัตราบอด(BAUD RATE)

อัตราบอด คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงของสัญญาณใน 1 วินาที สัญญาณที่เปลี่ยนแปลงไปหนึ่งครั้งอาจจะให้ข้อมูลมากกว่า 1 บิต ในกรณีเช่นนี้อัตราบิตจะต่างไปจากอัตราบอดขึ้นอยู่กับจำนวนสถานะของสัญญาณ ถ้าสัญญาณมี 4 สถานะภาพ การเปลี่ยนแปลงสัญญาณ 1 ครั้ง จะทำให้ได้ข้อมูล 2 บิต ซึ่งในกรณีนี้เราจะได้อัตราบิตเป็นสองเท่าของอัตราบอด

2.5 รหัสที่ใช้ในการส่งสัญญาณ(TRANSMISSION CODE)

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้กันแพร่หลายดังนั้นถ้าหากว่าใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษในการสื่อสารก็ย่อมที่จะใช้ได้ทั่วโลกเช่นเดียวกัน มีรหัสมาตรฐานที่ใช้ในการสื่อสารข้อมูลอยู่หลายรูปแบบแต่ที่เราพบเห็นอยู่บ่อยคือ รหัสบอดโค(Baudot Code) และ รหัสแอสกี(ASCII Code)

2.5.1 รหัสบอดโค(baudot code)

บางครั้งอาจจะเรียกว่า รหัสมูเร่ รหัสนี้ถือว่าเป็นรหัสมาตรฐานของ CCITT เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายเลข 2 และรหัสนี้ถูกนำมาใช้ในระบบเทเล็กซ์ทั่วโลก จะมีบางคนเรียกว่า รหัสเทเล็กซ์

รหัสบอโดประกอบด้วย รหัสขนาด 5 บิตดังนั้นจึงใช้แทนตัวอักษรได้ 32 รูปแบบซึ่งจะเห็นได้ว่าไม่เพียงพอที่จะใช้ส่งตัวอักษรได้ทั้งหมด ดังนั้นจึงมีการเพิ่มตัวอักษรพิเศษขึ้นมา 2 ตัวเพื่อเป็นตัวบอกเครื่องรับว่า กำลังใช้ตัวอักษรกลุ่มใด จากรูปที่ 11 จากรูปแถวซ้ายมือสุดเป็นกลุ่มเลขฐาน 2 เป็นกลุ่มของอักษรที่อยู่ในรูปของตัวอักษร ส่วนแถวที่ 3 เป็นกลุ่มของอักษรพิเศษ ซึ่งอาจอยู่ในลักษณะของรูปภาพก็มีจึงได้รับชื่อ อักษรของรูปภาพ (Figures Characters) สำหรับอักษรพิเศษ 2 ตัวที่กล่าวมาที่แรก เพื่อบอกให้เครื่องรับทราบว่ากำลังใช้รหัสของตัวอักษรกลุ่มใด ตัวอักษรพิเศษที่กล่าวถึงนี้คือ ตัวเลื่อนเข้าสู่ตัวกลุ่มอักษร (Letter shift character) เขียนโดยย่อว่า LTRS หรือ LS ส่วนอีกตัวหนึ่งคือ ตัวเลื่อนเข้าสู่กลุ่มภาพ (Figure shift character) เขียนโดยย่อว่า FIGS หรือ FS โดยที่ LS มีรหัสคือ 11111 ส่วน FS มีรหัส 11011 และอาจแทน FS ด้วยรูปของตัวครีซีขึ้น (^) ส่วน LS แทนด้วยรูปของลูกครีซีลง (v)

เนื่องจากรหัสบอโดใช้เพียง 5 บิตแทนหนึ่งตัวอักษรนี้เอง ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของข้อมูลที่ทำการส่งผ่านได้ จึงไม่เป็นที่ยอมรับที่จะนำมาใช้ในการสื่อสารข้อมูลของคอมพิวเตอร์ เพราะในเครือข่ายการสื่อสารของคอมพิวเตอร์ต้องการข้อมูลที่มีความถูกต้องสูง แต่อย่างไรก็ตามรหัสบอโดถูกนำมาใช้ในการส่งโทรนิมฟ์ (Telex) และโทรเลข (Telegraph) กันอย่างกว้างขวาง สำหรับรหัสบอโดที่ใช้ในการสื่อสารของประเทศไทยได้มีการพัฒนาให้เป็น 6 บิต เพื่อให้เข้ารหัสตัวอักษรได้มากพอที่จะส่งข้อความได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษนั่นเอง

2.5.2 รหัสแอสกี (ASCII Code)

ASCII ย่อมาจากคำเต็มว่า American Standard Code for Information Interchange ซึ่งก็คือรหัสมาตรฐานอเมริกาที่ใช้ที่ใช้ในการส่งข่าวสาร ซึ่งเป็นรหัสขนาด 8 บิต โดยใช้ 7 บิตเข้ารหัสตัวอักษรและอีก 1 บิตเป็นบิตตรวจสอบ (Parity

รหัสเลขฐานสอง (Binary)	กลุ่มตัวอักษร Letters Characters	กลุ่มรูปภาพ Figures Characters
00000	ว่าง (Blank)	ว่าง (Blank)
00001	E	3
00010	≡	≡ เลื่อนบรรทัด (Line feed)
00011	A	-
00100	SP	SP ช่องว่าง (Space)
00101	S	,
00110	I	8
00111	U	7
01000	<	< ปัดแก้ว (Carriage Return)
01001	D	☞ Who are you?
01010	R	4
01011	J	☞ เติงกริ่ง (Bell)
01100	N	,
01101	F	8
01110	C	:
01111	K	(
10000	T	5
10001	Z	+
10010	L)
10011	"	2
10100	H	£
10101	Y	6
10110	P	0
10111	Q	1
11000	O	9
11001	B	?
11010	G	\$
11011	†	† (FS)
11100	M	.
11101	X	/
11110	V	=
11111	‡	‡ (LS)

รูปที่ 11 การเข้ารหัสมาตรฐานขอดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

bit check) และถือเป็นรหัสแบบหนึ่งที่ใช้ในการสื่อสารข้อมูลกันอย่างกว้างขวางและได้รับมาตรฐานของ CCITT โดยถือว่าเป็นมาตรฐานของ CCITT หมายเลข 5 ในบางครั้งก็เรียกว่า International Alphabet No.5 และในองค์กรสื่อสารระหว่างประเทศบางแห่งก็เรียกว่า "International Standards Organization" หรือ ISO และกลุ่มตัวอักษรที่สร้างขึ้นด้วยรหัสแอสกีนี้มีชื่อเต็มเรียกว่า "ISO Seven-bit Code Character Set for Information Processing Interchange" นอกจากนี้ ยังมีส่วนที่ให้แต่ละประเทศเลือกกำหนดใช้รหัสบางส่วนได้ตามความเหมาะสมของประเทศนั้นๆ เนื่องจากรหัสแอสกีเป็นรหัส 7 บิตแทนหนึ่งตัวอักษรจึงสามารถสร้างตัวอักษรได้ถึง 128 ตัวอักษร (เท่ากับ 2 ยกกำลัง 7) จึงช่วยให้เข้ารหัสได้ทั้งตัวอักษรตัวใหญ่และตัวอักษรตัวเล็กได้เพียงพอและยังได้ลักษณะของกราฟฟิก และตัวอักขระพิเศษที่ใช้ในการควบคุมเข้าไปด้วย

อักขระพิเศษที่ใช้ในการควบคุม

- รหัสที่ใช้ควบคุมการสื่อสารข้อมูล (communication control)
- รหัสจัดรูปฟอร์แมต (format effectors)
- รหัสไว้ใช้แยกข้อความ (information separator)
- รหัสควบคุมพิเศษ (special control characters)

2.5.3 รหัสบีซีดี (BCD Code)

เป็นรหัสแทนตัวอักษรที่ใช้การเข้ารหัสแบบ 6 บิตแทน 1 ตัวอักษร และถือว่าเป็นรหัสมาตรฐานในการเข้ารหัสของเครื่องคอมพิวเตอร์ในยุคที่ 2 (1959-1965) จากการที่ใช้ 6 บิตแทนตัวอักษรจึงสามารถเข้ารหัสตัวอักษรได้เท่ากับ 2 ยกกำลัง 6 = 64 ตัวอักษรเท่านั้น และเมื่อมีความจำเป็นต้องส่งผ่านข้อมูลภายใต้ระบบการสื่อสาร มักจะเพิ่มบิตตรวจสอบเข้าไปอีก 1 บิตรวมเป็น 7 บิต

2.5.4 รหัสเอ็บบีซีดี (EBCDIC)

EBCDIC เป็นคำย่อมาจากคำว่า Extended Binary Coded Decimal Interchange Code เป็นรหัสแทนตัวอักษรที่ใช้การเข้ารหัส 8 บิตแทน 1 ตัวอักษร เป็นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รหัสมาตรฐานในการเข้ารหัสตัวอักษรของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในยุคปัจจุบัน (ใช้ในเมนเฟรมคอมพิวเตอร์และมินิคอมพิวเตอร์ แต่ไม่ใช้ในเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์) แต่ถึงจะเป็นรหัส 8 บิต ซึ่งคล้ายกับรหัสแอสกีที่เพิ่มบิตตรวจสอบก็ตาม แต่จะมีการเข้ารหัสที่แตกต่างกันไป รหัสเอ็บบิตคิดนี้ความจริงแล้วก็คือ การนำเอารหัสบิตนี้มาขยาย เพื่อให้เข้ารหัสแทนตัวอักษรได้มากขึ้นนั่นเอง จากการที่ใช้ 8 บิตแทนตัวอักษรจึงสามารถเข้ารหัสได้ถึง 2 ยกกำลัง 8 หรือเท่ากับ 256 รูปแบบที่ไม่ซ้ำกันเลย

2.6 บิตตรวจสอบ(The parity bit)

บิตตรวจสอบทำหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ส่งผ่านมาตามสายส่งสัญญาณนี้ ซึ่งมีอยู่ 2 รูปแบบด้วยกันคือ การตรวจจำนวนคี่(Odd parity) และการตรวจสอบจำนวนคู่(Even parity)

การตรวจสอบจำนวนคี่หมายถึง การส่งข้อมูลไป 1 ตัวอักษรที่ถูกเข้ารหัสเป็นรหัสแอสกี 7 บิตเพิ่มด้วยบิตที่ 8 ซึ่งเป็นบิตตรวจสอบจะต้องนับบิตที่มีค่าของ "1" อยู่เป็นจำนวนคี่ สำหรับการตรวจสอบจำนวนคู่จะมีหลักการเดียวกัน เพียงแต่นับว่าจำนวนบิตที่มีค่าเป็น "1" รวมทั้งสิ้น 8 บิต จะต้องเป็นจำนวนคู่

2.7 อักษรควบคุมการสื่อสาร

NUL เป็นอักษรว่างคือ ไม่มีอะไรเลย อย่าสับสนกับคำว่า Blank เพราะว่า Blank ยังมีอักษรอยู่คือ " " ในภาษาเบสิก ส่วน NUL = "" ในภาษาเบสิก อักษรนี้มีประโยชน์สำหรับอุปกรณ์เครื่องพิมพ์ซึ่งต้องการเวลาที่แน่นอนในการเลื่อนหัวพิมพ์

STX(start of text) ใช้ใน Bisynt เป็นการเตือนให้ฝ่ายรับได้รู้ว่าข้างหลังที่ตามมาเป็นข้อความที่ต้องการจะส่งให้ และเป็นการบอกว่าส่วนหัวได้สิ้นสุดลงแล้ว

SOH (start of heading) ใช้ในการควบคุมสายข้อมูลของ Bisynt ซึ่งหมายถึงจุดเริ่มต้นของส่วนนำหน้าของข้อมูล สถานีในข่ายการสื่อสารจะตรวจสอบอักษรที่ตามหลัง SOH สำหรับตีความว่า จะเป็นผู้รับข้อความที่ตามมาข้างหลังนี้หรือไม่ SOH บางครั้งก็ใช้ในแบบอะซิงโครนัส สำหรับการถ่ายโอนข้อมูลหลายๆแฟ้มติดต่อกันโดยไม่แยกแฟ้มส่ง SOH ใช้บอกจุดเริ่มต้นของแต่ละแฟ้ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่วารณใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ETX (End of text) ใช้ใน Bisyn เหมือนกัน เป็นการบอกฝ่ายรับว่าข้อความที่ต้องการส่งในกลุ่มนี้หมดแล้ว

EOT (End of transmission) เป็นอักขระควบคุมการสื่อสาร เพื่อเป็นการบอกให้รู้ว่าสิ้นสุดการส่งข้อมูลไปยังอุปกรณ์ที่รับบอกแล้ว

ETB (End of transmission block) เป็นอักขระควบคุมการสื่อสารเป็นตัวบ่งชี้ถึงการสิ้นสุดกลุ่มข้อมูลที่ส่ง

ENQ (Enquire) อักขระนี้ใช้ในการเรียกการตอบสนองจากฝ่ายรับอาจจะใช้ในการเรียกให้อุปกรณ์ในข่ายการสื่อสารแสดงตัวเอง หรืออาจจะใช้ในการบอกสถานะภาพของการสื่อสาร

ACK (Acknowledge) อักขระควบคุมใช้ในการรับบอกถึงการสื่อสาร และถ่ายโอนข้อมูลอย่างไม่มีผิดพลาด ระหว่างสถานีรับและสถานีส่งหลังจากรับกลุ่มของข้อมูลอย่างถูกต้องแล้ว ฝ่ายรับจะต้องส่ง ACK ให้ฝ่ายส่งได้รับรู้ว่าข้อความที่ส่งไปได้รับอย่างถูกต้องแล้ว

NAK (Negative Acknowledge) ใช้ระหว่างฝ่ายรับกับฝ่ายส่งหรือบ่งบอกว่ามีการผิดพลาดเกิดขึ้นในข่ายการสื่อสาร

BEL (Bell) เป็นอักขระควบคุมที่ทำงานเหมือนชื่อ ใน IBM PC อาจจะกระทำได้โดยการกด CTRL และ G พร้อมกัน

BS (Back space) เป็นอักขระสำหรับจัดรูปร่างเพื่อความคมเครื่องพิมพ์และการแสดงผลบนหน้าจอ โดยมีผลทำให้เคอร์เซอร์หรือหัวพิมพ์เลื่อนไปทางซ้าย 1 ตำแหน่ง

HT (Horizontal Tabulation) เป็นอักขระสำหรับจัดรูปร่าง ทำให้เครื่องพิมพ์และการแสดงผลบนหน้าจอ เลื่อนไปตำแหน่งที่ตั้งค่าเอาไว้แล้ว

LF (Line Feed) เป็นอักขระควบคุมทำให้ตำแหน่งที่พิมพ์เลื่อนไป 1 บรรทัดนับต่อไปในแถวตั้งอันเดียวกัน

VT (Vertical tabulation) เป็นอักขระควบคุมการจัดรูปร่าง ซึ่งทำให้เครื่องพิมพ์ หรือการแสดงผลบนหน้าจอ เลื่อนไปยังแถวตั้งเดิมแต่จำนวนบรรทัดห่างออกไปเท่ากับจำนวนบรรทัดที่ตั้งเอาไว้

FF (Form Feed) เป็นอักขระควบคุมรูปร่าง ใช้ในการเลื่อนหัวพิมพ์ไปยังส่วนบนเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของแบบฟอร์มที่ตั้งเอาไว้ของหน้าถัดไป

CR (Carriage Return) เป็นอักขระควบคุมการจัดรูปร่าง ซึ่งจะทำให้เครื่องพิมพ์หรือเคอร์เซอร์ของการแสดงผลหน้าจอเลื่อนไปยังตำแหน่งที่ 1 ของบรรทัดเดียวกัน

SO (Shift Out) เป็นอักขระควบคุมพิเศษ ซึ่งทำหน้าที่ในการขยายอักขระมาตรฐานของ ASCII ออกไป

SI (Shift in) เป็นอักขระพิเศษซึ่งอาจจะใช้ในการตั้งค่าใหม่ของเครื่องรับกลับไปตามมาตรฐานของรหัส ASCII

DLE (Data Link Escape) เป็นอักขระควบคุมการสื่อสารใช้ในการแก้ไขตัดแปลงความหมายของอักขระที่ตามหลังกมา ใช้ใน Bisyn

DC1 (Device Control 1) เป็นอักขระสำหรับโยกสวิตช์ทางอิเล็กทรอนิกส์

DC2 (Device Control 2) เช่นเดียวกับ DC1

DC3 (Device Control 3) เป็นอักขระสำหรับโยกสวิตช์อิเล็กทรอนิกส์อีกอันหนึ่ง ส่วนมากจะใช้ร่วมกับ DC1 เสมอ

DC4 (Device control 4) ก็เช่นเดียวกับ DC2

SYN (Synchronuos Idle) เป็นอักขระควบคุมการสื่อสารใช้ในโปรโตคอล bisyn สำหรับเริ่มกับการสื่อสารหรือเมื่อยังไม่มีข้อมูลจะส่ง สำหรับให้หน่วยรับปรับสัญญาณนาฬิกาให้เข้ากับฝ่ายส่งเสมอ

CAN (Cancel) เป็นอักขระควบคุมพิเศษ อาจจะนำไปใช้งานต่างๆกันสำหรับผู้ใช้แต่ละราย

EM (End of medium) เป็นอักขระควบคุมพิเศษใช้ในการบ่งบอกการสิ้นสุดของตัวกลางในทางฟิสิคัล

SUB (Substitute) อักขระนี้ใช้ในการสื่อสารเพื่อควบคุมความแม่นยำเครื่องรับใช้ SUB แทนอักขระที่ถูกตีความว่าผิดพลาด ไม่ถูกต้อง

ESC (Escape) เป็นอักขระควบคุมใช้กันอย่างแพร่หลายในการสื่อสาร

FS (File separator) เป็นตัวรับข่าวสารใช้สำหรับแสดงถึงขอบเขตในทางลอ

จิกะหว่างแฟ้มที่ถ่ายโอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

GS (Group Separator) เป็นอักขระคั่นกลางใช้ในการแสดงขอบเขตในทางลจิกของกลุ่มข้อมูลที่กำลังส่งออกไป

RS (Record Separator) เป็นอักขระสำหรับคั่นกลางอีกเหมือนกันใช้ในการคั่นระหว่างเร็คคอร์ดที่กำลังส่งออกไป

US (Unit Separator) ใช้ในการคั่นระหว่างข้อมูลที่แตกต่างกัน

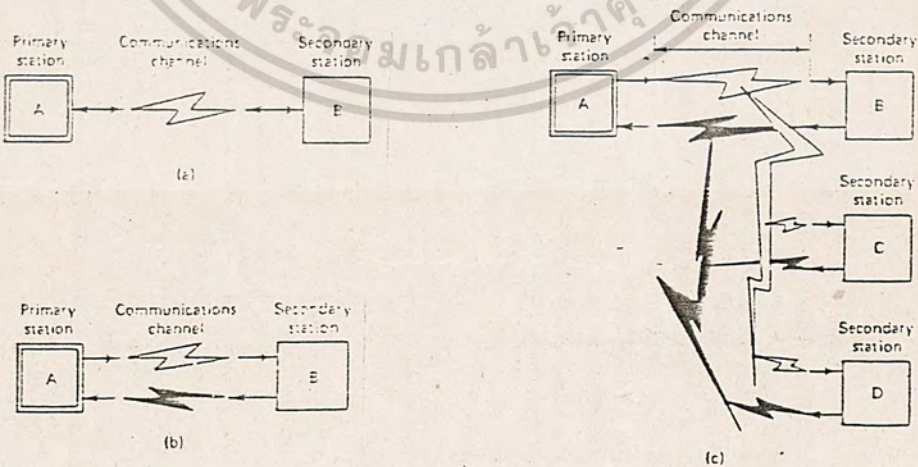
DEL (Delete) ใช้ในการลบอักขระ สำหรับเครื่องพิมพ์ใช้ในการลบอักขระที่ได้รับตัวสุดท้าย ถ้าเป็นหน่วยแสดงผลก็จะเป็นการลบอักขระใต้เคอร์เซอร์ออกไป

2.8 รูปแบบของการติดต่อสื่อสารแบบอนุกรม

1. การส่งสัญญาณทางเดียว (Simplex transmission) หรือที่มักเรียกกันว่า "SPX" ซึ่งเป็นการส่งสัญญาณจาก A ไปสู่ B แต่ไม่สามารถจะส่งสัญญาณข้อมูลจาก B มาสู่ A ได้ ดังรูป (a)

2. การส่งสัญญาณกึ่งทางคู่ (Half duplex) มักเรียกกันว่า "HDX" สามารถส่งสัญญาณจาก A ไปสู่ B ได้และก็สามารถที่จะส่งสัญญาณจาก B ไปหา A ได้เหมือนกันแต่ว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งสองจะต้องไม่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน

3. การส่งสัญญาณทางคู่ (Full duplex) ใช้เรียกค้าย่อว่า "FDX" เป็นการส่งสัญญาณจาก A ไปสู่ B และ B ส่งสัญญาณไปสู่ A ได้ในเวลาเดียวกันซึ่งเกิดขึ้นได้พร้อมๆกันทั้งสองเหตุการณ์ดังแสดงในรูป (c)

2.9 ประเภทของการเชื่อมโยงเพื่อการติดต่อสื่อสาร

การเชื่อมโยงแบบจุดต่อจุด(Point to Point) ถือได้ว่าเป็นแบบพื้นฐานของข่ายการสื่อสารโดยมีอุปกรณ์รับส่งข้อมูล 2 ชุดที่ต้องการสื่อสารถึงกันโดยเชื่อมโยงกันด้วยสายสื่อสาร ในข่ายการสื่อสารประเภทนี้จะไม่พิจารณากันที่ความยาวของสายส่งผ่านข้อมูลซึ่งอาจจะยาวเพียง 3 เมตร หรือ 10000 กิโลเมตรก็ได้ ส่วนสายส่งข้อมูลที่ใช้อาจจะเป็นได้ทั้งสายส่งทางเดียว สายส่งกึ่งทางคู่หรือสายส่งทางคู่สมบูรณ์ก็ได้ และวิธีการส่งผ่านข้อมูล สามารถเป็นไปได้ทั้งสองรูปแบบเชิงโครนัลหรืออะซิงโครนัลก็ได้

บางครั้งข่ายการสื่อสารแบบนี้อาจจัดให้มีการรวมศูนย์ และมีสถานีรับส่งปลายทางหลายจุดซึ่งในรูปแบบนี้จะมิชื่อเรียกกันว่า "Star Network"

การเชื่อมโยงแบบหลายจุดบนช่องทางส่งผ่านข้อมูลช่องเดียว(Multidrop or Multipoint) เพื่อต้องการค่าใช้จ่ายค่าเช่าของช่องทางการส่งผ่านข้อมูล

อุปกรณ์รับส่งข้อมูลที่เชื่อมโยงกับศูนย์กลางอาจจะใช้อุปกรณ์รับส่งข้อมูลชนิดที่ไม่มีบัฟเฟอร์ แต่ส่วนใหญ่แล้วจะใช้อุปกรณ์รับส่งข้อมูลชนิดที่มีบัฟเฟอร์ทั้งสิ้น โดยมีเหตุผลอยู่ 2 ประการ

2.9.1 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการรับส่งข้อมูลด้วยการเก็บข้อมูลไว้ ก่อนที่จะมีการส่งได้หรือเมื่อมีข้อมูลส่งมาก็จะสามารถเก็บไว้ได้ทันที

2.9.2 ประหยัดช่วงเวลาค่าใช้จ่าย การใช้ช่องทางการสื่อสารในขณะที่ผู้ใช้กำลังป้อนข้อมูลจะยังไม่ต้องส่งผ่านไปทันทีจะรอจนกว่าข้อมูลเต็มบัฟเฟอร์แล้วส่งไปที่เดียวกันพร้อมๆกันครั้งละหลายๆทีเดียว

2.9.3 การเชื่อมโยงเครือข่ายแบบสลับช่องช่องทางการสื่อสารได้(Switched Network)

สำหรับเครือข่ายการสื่อสารระบบนี้มีไว้ 4 รูปแบบ

- เครือข่ายสารโทรศัพท์(The telephone Networks)
- เครือข่ายสื่อสารเทเลเล็กซ์(The telex/TWX Networks)
- เครือข่ายสื่อสาร packet switching(Packet Switching Networks)
- เครือข่ายสื่อสาร specialized digital (Specialized Digital Networks)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เราได้กล่าวแล้วว่าถ้าหากช่องสัญญาณมีแบนด์วิดท์กว้างเราก็สามารถส่งสัญญาณอัตราข้อมูล(Data rate) ได้มากขึ้น เมื่อข้อมูลหรือสัญญาณมีค่าระดับของสัญญาณมีมากกว่า 2 ระดับสัญญาณ เช่นในการมอดคูลเลขสัญญาณหลายระดับ อัตราบิตจะมากกว่าอัตราบิต เมื่อเรามาพิจารณาถึงช่องทางการสื่อสารที่ไม่มีสัญญาณรบกวน(Noise)เกิดขึ้น ซึ่งมีแบนด์วิดท์เท่ากับ X ถูกส่งด้วยอัตรา 2X/วินาที และถ้าช่องสัญญาณมีแบนด์วิดท์ x เฮิรท์แล้วเราสามารถส่งสัญญาณที่แตกต่างกันได้ 2x ค่าได้ สำหรับข้อมูลดิจิทัลซึ่งระดับโวลเตจต่างกันอยู่ 2 ค่า(0,1) เมื่อเป็นเช่นนี้การส่งสัญญาณพร้อมกัน 2 บิตข้อมูลซึ่งมีค่าโวลเตจต่างกัน 4 ค่า ในหนึ่งช่วงเวลาเมื่อระดับสัญญาณเท่ากับ 2 ยกกำลัง n เราสามารถเข้ารหัสได้ n บิต ยิ่งกว่านั้นเราสามารถส่งข้อมูล 2nx บิตต่อวินาทีผ่านช่องส่งสัญญาณที่มีแบนด์วิดท์ x เฮิรท์ ถ้ากำหนดให้ $L = 2^n$

L = จำนวนระดับสัญญาณ(signal level)

n = จำนวนบิต

เราสามารถแสดงความสัมพันธ์ได้ว่า

$$C = 2nx$$

$$= 2x \log_2 L \text{ บิตต่อวินาที}$$

C = อัตราข้อมูลสูงสุดส่งผ่านช่องสัญญาณที่ไม่มีสัญญาณรบกวน

x = แบนด์วิดท์ของสายโทรคัมที่ที่ไม่มีสัญญาณรบกวน

ตารางที่1 แสดงความจุ(capacity)ของช่องสัญญาณสายโทรคัมที่ตามอุดมคติ

จำนวนบิตต่อการสุ่ม number of bit/sam	จำนวนระดับสัญญาณ signal level	อัตราข้อมูลสูงสุด maximum data rate
1	2	5.4
2	4	10.8
3	8	16.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสื่อสารข้อมูลรูปแบบต่างๆมักจะประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน

- คอมพิวเตอร์หรือเทอร์มินอลสำหรับส่งหรือรับ
- อุปกรณ์อินเตอร์เฟสแบบอนุกรม(serial interface)ซึ่งมักจะเรียกกันว่า DTE (Data terminal equipment)
- อุปกรณ์สื่อสารข้อมูล(Data communication equipment)หรืออุปกรณ์ซึ่งเรียกกันว่า DCE

2.10 อินเทอร์เฟซ (INTERFACE)

การอินเทอร์เฟซคือ การกำหนดในเรื่องของสายส่งสัญญาณสื่อสารด้วยการถือว่าอุปกรณ์จะถูกแบ่งออกเป็น 2 ชั้น โดยชั้นส่วนทั้งสองนี้ต้องทำงานสอดคล้องกันไปพร้อมๆกัน และเป็นไปให้ได้ตามคุณสมบัติที่มีการกำหนดในการอินเทอร์เฟซนั้นๆ สำหรับคุณสมบัติเฉพาะในการอินเทอร์เฟซมีด้วยกันหลายระดับ แต่การจัดทำอุปกรณ์ทั้งสองชั้นให้สอดคล้องกันก็เป็นไปตามระดับของการอินเทอร์เฟซในระดับนั้นๆ

ระดับต่ำสุดของการอินเทอร์เฟซก็คือ ความสอดคล้องในระดับกลไกของอุปกรณ์ที่ใช้เช่น ปลั๊กที่จะเสียบลงไปในห้องรับสัญญาณ(Socket) ของการสื่อสารจะต้องสอดคล้องกัน ซึ่งจะเป็นการเชื่อมต่อระหว่างอุปกรณ์แต่ละตัวเป็นไปอย่างสมบูรณ์ ในระดับสูงไปอีกขั้นหนึ่งก็คือ ความสอดคล้องกันทางไฟฟ้า โดยการเชื่อมต่อกันระหว่างอุปกรณ์แต่ละคู่จะต้องจำนวนสายที่เท่ากันและต่อกันอย่างถูกต้องตามคู่สายซึ่งกันและกัน เพื่อจะใช้ส่งสัญญาณได้ถูกต้องตามระยะเวลาที่กำหนดด้วย ดังนั้นจึงอาจจะมีพิธีการ(protocol) ได้มากกว่าหนึ่งระดับที่จะกำหนดลงไปอย่างแน่นอนว่าการส่งผ่านข้อมูลระหว่างอุปกรณ์ ซึ่งจะต้องมีการอินเทอร์เฟซในลักษณะใดบ้าง ในการอินเทอร์เฟซระหว่างโมเด็มและเทอร์มินอลจะใช้มาตรฐานของ CCITT คือ V24 และมาตรฐานของ EIA(Electronic Industries association)คือ RS232 โดยที่มีรุ่นล่าสุดคือ RS232Cซึ่งมีการใช้งานกันอย่างแพร่หลาย

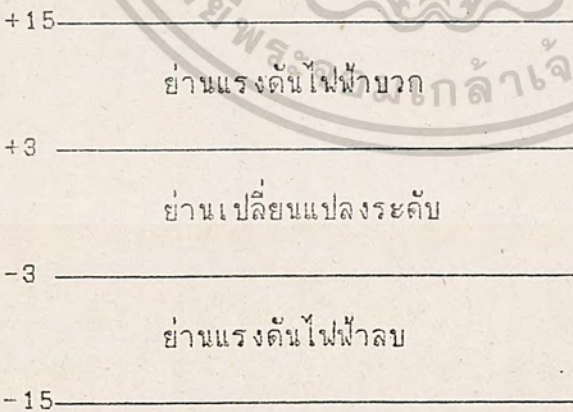
เนื่องจากในความเป็นจริงแล้วมีเทอร์มินอลนับร้อยชนิดที่แตกต่างกันไป และโมเด็มก็มีอยู่ด้วยกันหลายประเภท ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการกำหนดมาตรฐานในการอินเทอร์เฟซระหว่างอุปกรณ์ทั้งสองชั้น และมาตรฐานที่เป็นที่รู้จักกันดีก็คือ V24 ของ CCITT ซึ่งสามารถรองรับการส่งผ่านข้อมูลได้ด้วยความเร็วถึง 20,000 บิต/วินาที แต่ถ้าเราต้องการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การส่งผ่านข้อมูลด้วยความเร็วที่สูงกว่านี้สามารถใช้มาตรฐาน V35 ของ CCITT แทนได้ ส่วนในอเมริกานิยมใช้มาตรฐานการอินเทอร์เฟซของ EIA คือ RS232C ซึ่งทั้ง V24 และ RS232C ได้กำหนดสายที่จะใช้เชื่อมระหว่างโมเด็มและเทอร์มินอล โดยให้สัญญาณไฟฟ้าต่างๆส่งผ่านไปได้ตามสายที่เชื่อมโยงนี้ รวมทั้งกำหนดระดับของสัญญาณที่ใช้ได้ด้วย

2.11 ลักษณะของสัญญาณ RS232C

มาตรฐาน RS232C กำหนดย่านของแรงดันไฟฟ้าในสัญญาณเพื่อตอบสนองจุดประสงค์ดังแสดงในตารางที่ 2

มาตรฐานของการใช้แรงดัน			
แรงดันไฟฟ้า	สถานะลอจิก	สถานะของสัญญาณ	ฟังก์ชันในการควบคุม
บวก	0	สเปล	ออน
ลบ	1	มาร์ค	ออฟ

รูปที่ 13 ย่านของแรงดันไฟฟ้าที่ใช้ในสัญญาณ RS232C

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.11.1 การกำหนดขั้วต่อของ RS232C

RS232C ประกอบด้วยขาทั้งหมด 25 ขา แต่ละขาของขั้วต่อกำหนดไว้ดังในรูปที่ 13
 อย่างไรก็ตามผู้ผลิตไมโครคอมพิวเตอร์อาจจะใช้ขั้วต่อชนิดอื่นเช่น Fujitsu F-8
 IBM AT , IBM Jr ตัวเมียของขั้วต่อควรอยู่ที่ตัวโมเด็ม

รูปที่ 14 การกำหนดของขั้วต่อ RS232

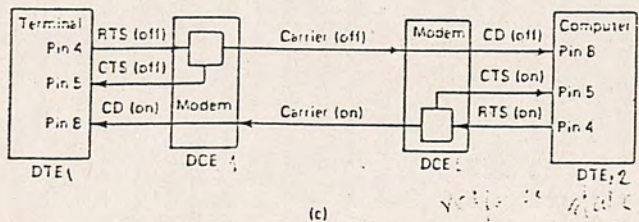
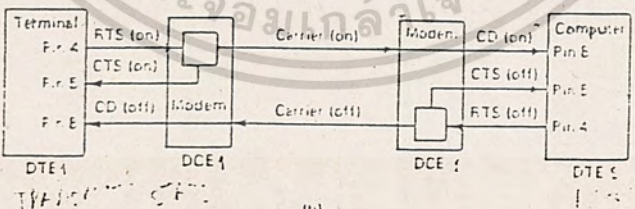
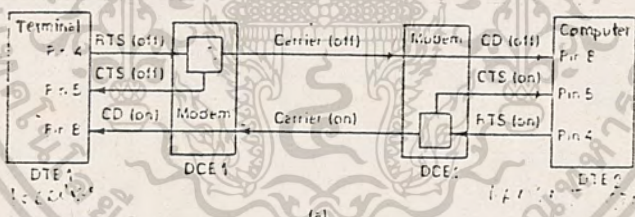
ในการโต้ตอบกันระหว่างการส่งสัญญาณสื่อสารข้อมูลของฝ่ายส่งกับฝ่ายรับนั้น ซึ่งเรียกกันว่า Handshaking ซึ่งเป็นการป้องกันการผิดพลาดหรือการสูญหายไปของข้อมูล หรือการเตรียมช่องทางการสื่อสารระหว่างโมเด็มกับเทอร์มินอล (DTE)

ในรูปข้างล่างแสดงถึงการกระทำ "Hand-shaked" โดยผ่าน RS232C เราสามารถเป็นการส่งสัญญาณแบบ Half duplex ในรูป (a) สัญญาณแคร์เรียร์จากเครื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คอมพิวเตอร์ (ขา 4) ขณะนี้ทำงานสภาวะออน ซึ่งจะทำให้มีสัญญาณแคร์เรียร์จากโมเด็มของ เทอร์มินอล (DTE2) ไปที่โมเด็มของ DTE1 ซึ่งจะตรวจสอบรับสัญญาณแคร์เรียร์ได้ที่ขา 8 ของ DTE1 ขณะนี้เราไม่ต้องการให้ DTE1 ส่งข้อมูลจึงมีสภาวะออฟ ดังนั้นจะทำให้สัญญาณ ที่ขา 5 (CTS) ซึ่งจะถูควบคุมโดยโมเด็มจะมีสภาวะออฟเช่นเดียวกัน

ถ้าหากเทอร์มินอล (DTE1) ได้รับสัญญาณแคร์เรียร์ขาดหายไป ซึ่งจะทำให้ไม่สามารถ ตรวจสอบรับสัญญาณแคร์เรียร์ได้ ดังนั้นขา 8 จะมีสภาวะออฟ เทอร์มินอลจะส่งสตริง (string) ดังนั้นทั้ง RTS และ CTS จะมีสภาวะออน ในรูป (b) แสดงการเปลี่ยนแปลงการหน้าที่ จากการรับข้อมูลของ DTE1 เป็นการส่งข้อมูล ก่อนที่จะมีการส่งข้อมูล เทอร์มินอลจะรอคอย เวลาชั่วขณะเพื่อที่จะให้แน่ใจว่ามันพร้อมที่จะส่งข้อมูล เมื่อเทอร์มินอลรับทราบแล้วมันก็จะ ออฟสัญญาณ RTS และสัญญาณแคร์เรียร์ของเทอร์มินอล ทำให้โมเด็มที่ปลายทางได้รับทราบ และจะหยุดส่งสัญญาณแคร์เรียร์ ถ้าหากว่าที่เทอร์มินอลมีข้อมูลที่ต้องการจะส่ง มันจะส่ง สัญญาณ RTS ซึ่งจะทำให้โมเด็มส่งสัญญาณแคร์เรียร์ หลังจากนั้นชั่วขณะเทอร์มินอลจะสมมติ ว่าที่โมเด็มของเทอร์มินอลที่ตัวรับได้รับสัญญาณแคร์เรียร์แล้ว และจะส่งข้อมูลไปได้โดยการ ส่งสัญญาณ CTS ของเทอร์มินอล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ 15 การจัดเตรียมช่องทางการสื่อสาร (HANDSHAKE) ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับรูป(c) แสดงภาวะการตอบสนองของเทอร์มินอลหลังจากที่เทอร์มินอลไม่มีข้อมูลที่จะส่งมันจะทำการออฟสัญญาณ RTS และสัญญาณแคร์เรียร์จากโมเด็มเทอร์มินอล และเมื่อเทอร์มินอลไม่ต้องการจะติดต่อด้วยอีกจะมีสัญญาณ RTS เพื่อบอกโมเด็มของเทอร์มินอลว่าจะเริ่มส่งสัญญาณแคร์เรียร์ หลังจากคอยอยู่ชั่วระยะเวลาหนึ่ง โมเด็มของเทอร์มินอลของตัวส่งจะสมมติว่าโมเด็มเทอร์มินอลของตัวรับได้รับสัญญาณแคร์เรียร์แล้ว และจะให้คอมพิวเตอร์ต้องการส่งข้อมูลได้(CTS) เทอร์มินอลจะทำการเริ่มส่งข้อมูล

2. 12 โปรโตคอลและมาตรฐานการเชื่อมโยง

การติดต่อสื่อสารระหว่างสองหน่วยที่จะทำให้ประสบผลสมบูรณ์ได้ ก็ต่อเมื่อโปรโตคอลที่ใช้เป็นมาตรฐานเดียวกัน การเชื่อมโยงโครงข่ายจึงจำเป็นต้องอ้างอิงตามมาตรฐานใดมาตรฐานหนึ่ง ในระบบเครือข่าย BBS ของแต่ละแห่งที่สร้างกันขึ้น การเชื่อมต่อผ่านเข้าไปด้วยโมเด็ม เราจำเป็นต้องมีซอฟต์แวร์อิลูมินเทอร์มินอลเพื่อให้การรับส่งข้อมูลเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

2. 13 โปรโตคอลสำหรับการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล

แฟ้มข้อมูลถ้ามองในแง่ของการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลจะมีอยู่ 2 ชนิด คือแฟ้มที่เป็นข้อความ (text file) คือแฟ้มที่มีเฉพาะรหัสที่เป็นอักขระเท่านั้น ไม่รวมถึงรหัสควบคุมที่นอกเหนือไปจากรหัสควบคุมการแสดงข้อความ เช่น LF, CR, FF, HT, VT ตัวอย่างเช่น แฟ้มที่สร้างขึ้นมาโดย Word Star หรือ Note Pad ของ Sidekick แฟ้มอีกประเภทหนึ่งเป็นแฟ้มที่มีข้อมูลที่อาจจะมีความได้ตั้งแต่ 0-255 เราเรียกแฟ้มประเภทนี้ว่าแฟ้มเลขฐานสอง (Binary file) เช่น แฟ้มคำสั่งที่ลงท้ายด้วย COM หรือ EXE

การรับส่งแฟ้มประเภทข้อความนั้น ไม่มีปัญหาเรื่องที่จะทำให้ตัวโมเด็มเองหรือเทอร์มินอลตีความหมายผิดไป สำหรับแฟ้มประเภท Binary แล้วรหัสข้อมูลภายในแฟ้มมีโอกาสเป็นไปได้ทุกชนิด หากส่งในลักษณะธรรมดาเหมือนกับข้อความอาจจะทำให้เทอร์มินอลตีความหมายผิดๆไปได้ ดังนั้นในการรับส่งแฟ้มข้อมูลไม่ว่าจะเป็นแฟ้มข้อความหรือแฟ้มเลขฐานสอง ทางที่ดีควรจะมิระเบียบกติกาสำหรั้งการรับส่งที่เป็นที่เข้าใจทั้งฝ่ายส่งและฝ่ายรับระเบียบหรือกติกาที่ว่านี้ก็คือ โปรโตคอลในการรับส่งนั่นเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

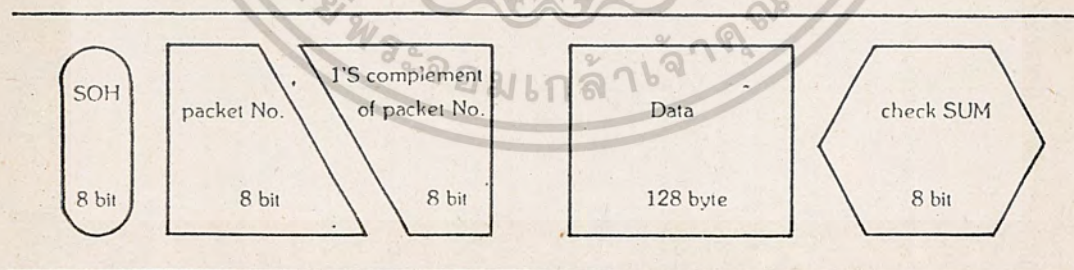
นอกจากจะช่วยในการรับส่งข้อมูลให้เป็นแบบแผนแล้ว โพรโตคอลควรจะต้องมีวิธีการในการ

- ตรวจสอบข้อผิดพลาดการรับส่ง
- มีขบวนการที่แน่นอน ที่จะต้องปฏิบัติเมื่อมีข้อผิดพลาดในการรับส่ง
- มีวิธีการเรียงลำดับของกลุ่มข้อมูลที่จะส่ง
- มีวิธีการที่จะทำให้ข้อมูลประเภทแฟ้มเลขฐานสองไปถึงฝ่ายรับได้

โพรโตคอลในการรับส่งข้อมูลส่วนมากจะอยู่ในการสื่อสารอนุกรมแบบ Synchronous เช่น Bisynch, Hdlc, Sdlc แต่เมื่อการรับส่งเป็นแบบ Asynchronous มีปัญหาที่จำเป็นต้องมีโพรโตคอลในการรับส่งข้อมูลได้ โพรโตคอลสำหรับการรับส่งข้อมูลผ่านทางโมเด็มที่รู้จักกันดี คือ XMODEM, KERMIT, YMODEM เป็นต้น XMODEM เป็นโพรโตคอลตัวแรกที่ใช้ใน Bulletin board ส่วน KERMIT นั้นพัฒนาขึ้นมาทีหลัง นับว่าเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการรับส่งผ่านเครือข่ายที่มีระยะทางไกลๆ เช่นว่าต้องผ่านข่ายการสื่อสารดาวเทียมได้ดีกว่า XMODEM

2.13.1 โพรโตคอล XMODEM

xmodem รับส่งข้อมูลที่ละ 128 ไบต์ ซึ่งเรียกว่า 1 packet โดยมีโครงสร้างของ packet ดังรูป

รูปที่ 16 โครงสร้างของกลุ่มข้อมูลของ xmodem

กลุ่มของข้อมูล (packet) เริ่มต้นด้วย SOH (Start of heading) ซึ่งมีรหัส 1 ในแอสกี ตามหลังด้วยหมายเลขกลุ่มข้อมูล 8 บิต ซึ่งเริ่มต้นที่ 1 ไม่ใช่เริ่มที่ 0 เพราะเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉะนั้นหมายเลขของกลุ่มข้อมูลก็จะเริ่มที่ 1 ไปถึง 255 ,0 แล้วก็ขึ้น 1 ใหม่ 8 บิทที่ตามมาเป็นส่วนเติมเต็มหนึ่งของกลุ่มข้อมูล เช่น ส่วนเติมเต็มหนึ่งของ 1 ก็คือ 254 หรือ FE ในเลขฐาน 16 การที่มีทั้งหมายเลขของกลุ่มข้อมูลและส่วนเติมเต็มหนึ่งก็เพื่อต้องการตรวจสอบความถูกต้องของหมายเลขกลุ่มข้อมูลเมื่อไปถึงปลายทาง ถ้าทั้งสองไบต์นี้ไม่เป็นส่วนเติมเต็มกัน แสดงว่ามีอะไรผิดพลาดแน่นอน

ข้อมูล 128 ไบต์ภายในกลุ่มจะตามมา ไบต์สุดท้ายของกลุ่มก็จะเพิ่มไบต์ตรวจสอบที่เรียกว่า check sum ซึ่งก็คือผลรวมของข้อมูล 128 ไบต์ใน Modulo ของ 256 หรือเอาเฉพาะ 8 บิทสุดท้ายของการรวม ถ้าหากฝ่ายรับฯแล้วปรากฏว่ารวมข้อมูลออกมาแล้วตรวจสอบกับ check sum ไม่เท่ากัน ก็แสดงว่ามีการผิดพลาดในการรับส่งข้อมูลแล้ว วิธีการตรวจสอบแบบตรวจสอบผลรวมนี้ยังจุดอ่อนหลายประการเช่น ถ้าหากมีการส่งไปแล้วมีสัญญาณรบกวนทำให้ถึงฝ่ายรับมีข้อมูลผิดไป 2 ไบต์ แล้วเผอิญที่ผิดไปรวมกันได้ 256 พอดี ในกรณีนี้การตรวจสอบแบบผลรวมจะใช้ไม่ได้

การรับส่งข้อมูลแบบ xmodem จะใช้รหัสควบคุมในตาราง ascii ดังรูปที่ 17

กลุ่มข้อมูล	รหัส	ความหมาย
SOH	รหัส 01	สำหรับบอกจุดเริ่มต้นของกลุ่มข้อมูล
NAK	รหัส 14	สำหรับฝ่ายรับบอกฝ่ายส่งว่าข้อมูลตรวจสอบคู่แล้วมีการผิดพลาด
ACK	รหัส 06	สำหรับฝ่ายรับบอกฝ่ายส่งว่ารับข้อมูลได้ถูกต้อง
EOT	รหัส 04	ฝ่ายส่งบอกฝ่ายรับว่าหมดข้อมูลที่จะส่งแล้ว

รูปที่ 17

จุดอ่อนของ xmodem ก็คือ การฝ่ายส่งต้องรอรับสัญญาณ Acknowledge จากฝ่ายรับ ทุกครั้งที่ส่งไป 1 กลุ่มข้อมูลทำให้เสียเวลา ถ้าหากระยะทางการสื่อสารยาวมากๆ เป็นต้นว่าต้องข้ามทวีปหรือประเทศ delaytime ของสัญญาณมีมาก ประสิทธิภาพการส่งก็จะค่อยลงไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.13.2 โพรโทคอล MODEM7

มีลักษณะคล้ายกับ xmodem โดยสร้างขึ้นมาเพื่อสนับสนุน xmodem เพื่อส่งทีละหลายๆ แฟ้ม

2.13.3 โพรโทคอล TELINK

ทำงานเหมือนกับ modem7 คือสามารถส่งแบบหลายๆแฟ้มได้

2.13.4 โพรโทคอล Ymodem

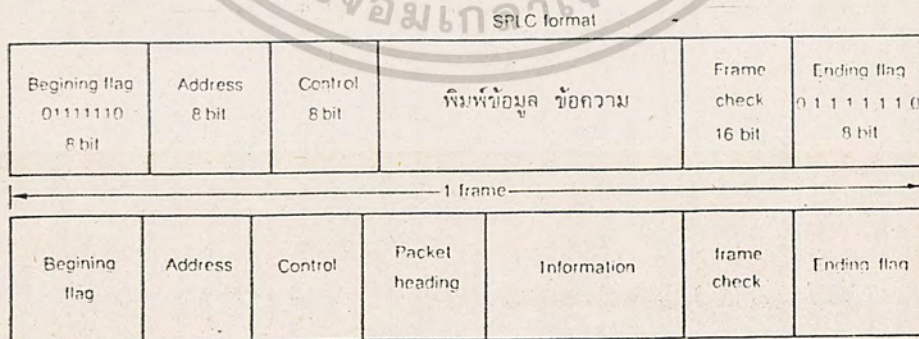
มีลักษณะการทำงานเหมือนกับ xmodem-CRC แต่ Ymodem จะส่งแพ็คเกจละ 1 Kbyte ซึ่งมากกว่า 128 อักขระต่อวินาที เนื่องจาก Ymodem กินเวลาในการตรวจสอบข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นไม่นานนักจึงทำงานได้เร็วกว่า Xmodem

2.13.5 โพรโทคอล SEALINK

พัฒนาเพิ่มเติมจาก Xmodem ให้ทำงานได้เร็วขึ้น และสามารถส่งทีละหลายๆแฟ้ม

2.13.6 โพรโทคอล BISYNCH

เป็นโพรโทคอลในระดับอักขระซึ่งหมายความว่าอักขระแต่ละตัวมีขอบเขตที่แน่นอน แต่อักขระไม่มีสตาร์ทบิตหรือสตอปบิตเหมือนกับอะซิงโครนัส การซิงโครไนส์กระทำที่จุดเริ่มต้นของส่งข้อมูลเลขที่เดียว สถานีส่งจะส่งสัญญาณที่เรียกว่า Leading pad character ไปยังสถานีรับก่อนที่จะเริ่มการส่งข้อมูล อักขระ syn ในโพรโทคอล bisynch ทำหน้าที่คล้ายกับบิตเริ่มต้นในอะซิงโครนัส ขณะที่สถานีกำลังรอรับสัญญาณจากสถานีส่ง เครื่องรับจะอยู่ในสถานะภาพที่เรียกว่า "Hunt"

HDLC format

รูปที่ 18 การจัดรูปแบบของ SDLC/HDLC

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.13.7 โพรโทคอล SDLC/HDLC

โพรโทคอลทั้งสองนี้เป็น มาตรฐานโพรโทคอลที่ใช้ในธุรกิจ ระดับเครื่องเมนเฟรม ข้อมูลที่ส่งโดย SDLC/HDLC เรียกว่า Information field และฟิลด์ดังกล่าวก็คือ เลขฐานสองที่วิ่งต่อเนื่องกันมาแบบอนุกรม ขนาดของฟิลด์อาจจะตั้งแต่ 0 จนถึงค่าสูงสุดที่ หน่วยความจำจะรับได้

2.14 การใช้งานโมเด็ม

การเลือกพอร์ตอนุกรมจะต้องเลือกใช้พอร์ตอนุกรมให้ถูกต้อง ปกติการ์ดที่มีขายจะตั้ง ค่ามาจากโรงงานให้ใช้พอร์ตอนุกรม COM0 ถ้าหากว่าพอร์ตนี้ใช้งานอยู่ก็ให้เปลี่ยนเป็น COM1ซึ่งถ้าหากไม่ทราบว่าคุณคอมพิวเตอร์มีพอร์ตอนุกรมอยู่หรือไม่ สามารถตรวจสอบได้ด้วย โปรแกรมทดสอบอุปกรณ์รอบข้าง(peripheral) ซึ่งมีอยู่มากมายในวงการคอมพิวเตอร์ นอกจากนี้ยังสามารถใช้ DEBUG ที่มากับ DOS โดยการเรียก Debug แล้วก็ Dump ดูที่ หน่วยความจำตำแหน่งที่ 40:00-40:08 4 ตำแหน่ง สำหรับพอร์ตอนุกรมถ้าเป็น 00 แสดงว่าไม่พอร์ตอนุกรมอยู่ พอร์ตอนุกรม COM0 จะมีอยู่ที่ 3FBH COM1 2FBH ดังแสดง ในรูปที่ 19

```
C:\DEBUG
-D 40:0
0040:0000  F8 02 18 02 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 .....
0040:0010  63 44 00 00 07 00 00 40 00 00 26 00 26 00 30 0B cd.....f.e.a.b.o.
0040:0020  3A 27 30 0E 0B 1C 4C 2E 53 1F 0E 1C 44 2C 45 12 :0...l&s...o.e.
0040:0030  42 30 55 16 47 22 00 1C 44 20 20 35 34 05 02 10 80U...o 94...
0040:0040  A5 00 0E 00 1E 06 05 05 01 02 50 00 00 10 06 00 .....P.....
0040:0050  00 08 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 03 00 00 00 .....
0040:0060  0E 00 00 04 03 24 20 4C 0F E2 05 00 14 50 04 00 .....) f.....)
0040:0070  00 00 00 00 00 00 00 00 00 14 14 14 14 01 01 01 .....
```

รูปที่ 19 Debug เพื่อดูพอร์ตอนุกรม 3FBH คือ พอร์ต 0 2FBH คือ พอร์ต 1 ในที่นี้มีพอร์ตอนุกรม 2 พอร์ต

2.15 ชนิดของโมเด็มแบ่งตามลักษณะการใช้งานได้ 2 ชนิด

- อะคูสติกโมเด็ม(Acoustic modem) ไม่มีส่วนใดของโมเด็มที่ติดต่อกันทางไฟฟ้ากับ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่วารณใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบโทรศัพท์ หรือสายโทรศัพท์แต่อย่างไร เพราะว่าโมเด็มชนิดนี้จะส่งข้อมูลโดยใช้สัญญาณเสียง

-โมเด็มที่ต่อกับสายโทรศัพท์โดยตรง(Direct connect modem) ซึ่งสามารถแบ่งเป็นชนิดย่อยได้ 2 ชนิด

1. Internal direct connect modem เพิ่มโมเด็มภายใน
2. External direct connect modem เพิ่มโมเด็มภายนอก

2.16 การทำงานของโมเด็ม

วิธีการมอดคูเลทสัญญาณนั้นมีอยู่ด้วยกันหลายวิธี

2.16.1 Amplitude modulation(AM) คือการเอาความสูงของสัญญาณดิจิทัลเข้าไปเปลี่ยนแปลงความสูงของสัญญาณแครี่เรียร์

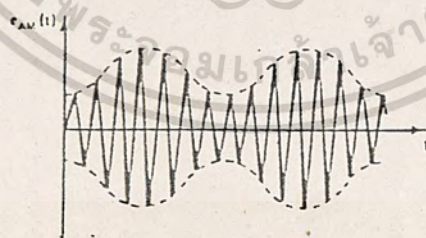
$$\text{กำหนดให้สัญญาณแครี่เรียร์ } e(t) = A_c \cos(\omega_c t + \theta) \quad \text{---(1)}$$

$$\text{สัญญาณมอดคูเลท } g(t) = E_m \cos \omega_m t \quad \text{---(2)}$$

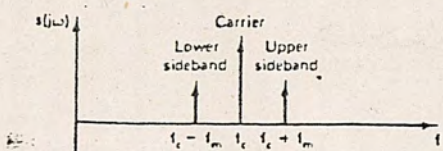
$$\text{จะได้สัญญาณที่มอดคูเลทแล้วคือ } e_{AM}(t) = [A_c + g(t)] \cos \omega_c t \quad \text{---(3)}$$

$$\begin{aligned} &= [A_c + E_m \cos \omega_m t] \cos \omega_c t \\ &= A_c [1 + E_m / A_c \cos \omega_m t] \cos \omega_c t \\ &= A_c [1 + m_m \cos \omega_m t] \cos \omega_c t \quad \text{---(4)} \end{aligned}$$

m_m = ดัชนีของการมอดคูเลท(modulation index)

(a)

(b)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ 20 รูปแบบของสัญญาณที่มอดคูเลทกับสเปกตรัมของสัญญาณซึ่งประโยชน์ด้านการค้าไม่วารณใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากรูปที่ 20 จะเห็นว่าสเปกตรัมของสัญญาณจากการมอดดูเลทแบบ AM จะประกอบไปด้วยความถี่แคร์เรียร์ แบนด์ข้างต่ำ (Lower side band) แบนด์ข้างสูง (High side band) ดังจะแสดงได้ด้วยสมการ

$$e_{AM}(t) = A_c \cos \omega_c t + m A_c / 2 \cos(\omega_c + \omega_m)t + m A_c / 2 \cos(\omega_c - \omega_m)t \quad \text{---(5)}$$

ซึ่งแบนด์วิดท์ (BW) = $2f_m(\max)$

$f_m(\max)$: ความถี่สูงสุดของสัญญาณที่ถูกมอดดูเลท

2.16.2 Angle modulation

$$\begin{aligned} \text{พิจารณาจากสมการ } e(t) &= A_c \cos(\omega_c t + \theta) \\ &= A_c \cos \phi(t) \end{aligned} \quad \text{---(6)}$$

ถ้าหากว่าค่า ω_c เปลี่ยนแปลงตามข้อมูลก็จะเป็นการมอดดูเลทแบบความถี่ และถ้าเฟส $\theta(t)$ เปลี่ยนแปลงตามข้อมูลก็จะเป็นการมอดดูเลทแบบเฟสมอดดูเลท ซึ่งทั้งสองรูปแบบนี้จะมาจากพื้นฐานลักษณะเดียวกัน

ความถี่ $\omega(t)$ จะเป็นสัดส่วนการเปลี่ยนแปลงต่อเวลาของ $\theta(t)$ ดังนั้นจะได้

$$\omega(t) = d/dt \phi(t) \quad \text{---(7)}$$

ดังนั้นความถี่ของสัญญาณที่ยังไม่ได้มอดดูเลท คือ $\omega(t) = d/dt(\omega_c t + \theta) = \omega_c$ ---(8)

สมมติว่าสัญญาณมอดดูเลท คือ $\phi(t)$ จากคำจำกัดความของการมอดดูเลทแบบความถี่เราจะได้

$$\omega(t) = \omega_c [1 + \xi(t)] \quad \text{---(9)}$$

นำสมการที่ (9) แทนในสมการที่ (7) เราจะได้

$$\begin{aligned} \phi(t) &= \int_0^t \omega_c [1 + \xi(t)] dt \\ &= \omega_c t + \omega_c \int_0^t \xi(t) dt \end{aligned} \quad \text{---(10)}$$

นำสมการที่ (10) แทนในสมการที่ (6) เราจะได้

$$e_{AM}(t) = A_c \cos[\omega_c t + \omega_c \int_0^t \xi(t) dt] \quad \text{---(11)}$$

สมมติให้ $\xi(t) = \Delta \omega / \omega_c \cos \omega_m t$

$\Delta \omega$: ความถี่ที่เบี่ยงเบนไป

ω_m : ความถี่ของสัญญาณมอดดูเลท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แทนค่าในสมการที่(10) ได้

$$\begin{aligned} \phi(t) &= \omega_c t + \omega_c \int_0^t \Delta w / \omega_c \cos \omega_m t dt \\ &= \omega_c t + \Delta w / \omega_m \sin \omega_m t \\ &= \omega_c t + m_f \sin \omega_m t \end{aligned}$$

$m_f = \Delta w / \omega_m$: ดัชนีการมอดคเลขที่ขึ้น

ซึ่งจะมีค่าแบนด์วิธ (BW) = $2(\Delta f + f_m)$ เฮิร์ต

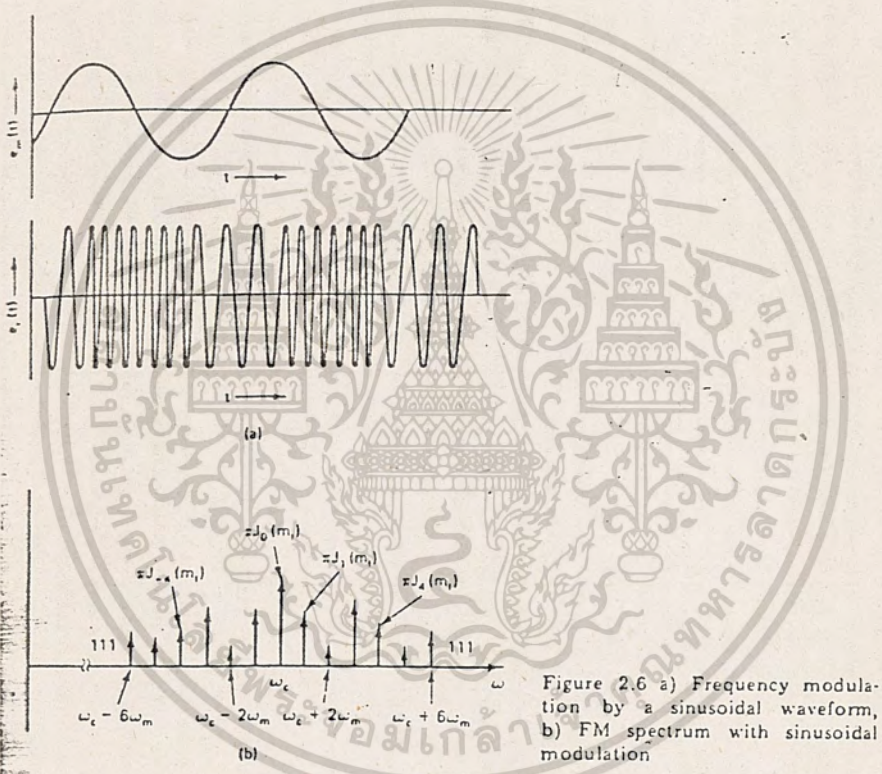

Figure 2.6 a) Frequency modulation by a sinusoidal waveform, b) FM spectrum with sinusoidal modulation

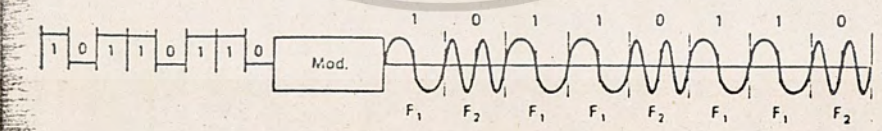

Figure 2.7 Frequency shift keying (FSK)

รูปที่ 21 แสดงการมอดคเลขแบบความถี่และสเปคตรัมสัญญาณ

2.16.3 Phase modulation

ค่าเฟส $\phi(t)$ เปลี่ยนแปลงไปตามข้อมูลซึ่งจะให้ความสัมพันธ์ของสมการคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$e_{PM}(t) = A_c \cos[\omega_c t + m_p g(t)]$$

m_p : การเบี่ยงเบนของเฟสสูงสุดในหน่วยเรเดียน

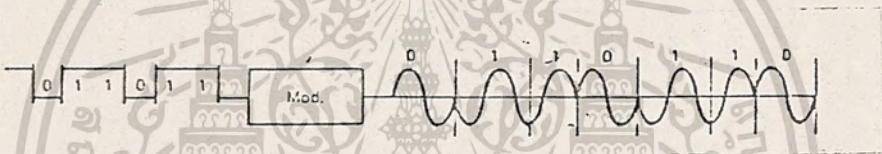
$$\begin{aligned} \omega_i(t) &= d/dt\theta(t) \\ &= \omega_c t + m_p d/dtg(t) \end{aligned}$$

กำหนดให้ $g(t) = \cos \omega_m t$

$$\omega_i(t) = \omega_c t + \omega_m m_p \sin \omega_m t$$

จะได้แบนด์วิดท์ (BW) = $2(\omega_c + \omega_m m_p)$ rad.

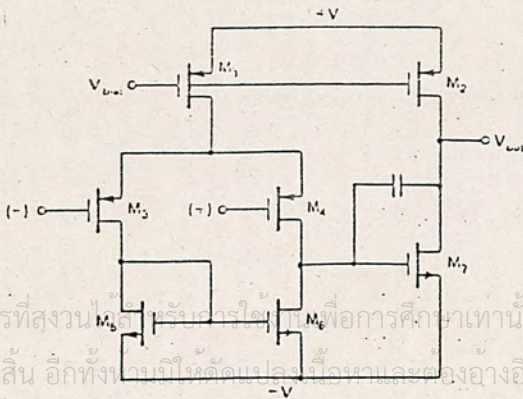
เฟสมอดูเลชันเป็นเทคนิคที่นิยมใช้กันมากในการสื่อสารข้อมูล ซึ่งเทคนิคหนึ่งก็คือ การใช้เฟสชิฟต์คีย์อิง (Phase shift keying) ดังแสดงในรูป

รูปที่ 22 Phase shift keying

2.17 สวิตช์ซิงแคปาซิเตอร์ฟิลเตอร์ (Switching capacitor filters)

วงจรกรองสัญญาณ (filtering) นับเป็นวงจรหนึ่งซึ่งถูกนำมาใช้ในการสื่อสารเป็นเวลานานแล้ว ในวงจรอนาล็อกเรามักจะใช้วงจรออปแอมป์เป็นส่วนประกอบของวงจร ซึ่งช่วงแรกๆเราก็ใช้เบอร์ 709 และ เบอร์ 741 ซึ่งวงจรดังกล่าวมิใช้กันมากในวงจรแหล่งจ่ายไฟ A-D คอนเวอร์เตอร์ ซึ่งจะต้องใช้กระแสสูง การพัฒนาการของ MOS ออปแอมป์รูปที่ 23 ทำให้เกิดการพัฒนารูปแบบของซิมไอซี สิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ สวิตช์ซิงแคปาซิเตอร์ฟิลเตอร์ สามารถนำมาแทนค่าตัวความต้านทานได้

รูปที่ 23 ออปแอมป์มอสเฟต 7 ตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังขอสงวนสิทธิ์ในชื่อและเครื่องหมายของทางผู้จัดทำเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับรูปแบบเบื้องต้นของสวิตช์ซึ่งแคปซิเตอร์ฟิลเตอร์ (ความต้านทาน) ตัวแสดงในรูปที่ 24 ที่อยู่ทางด้านซ้ายมือ ตัวเก็บประจุ C จะชาร์จแรงดัน V_1 หลังจากนั้นสวิตช์ไปตำแหน่งทางขวามือตัวเก็บประจุ C จะคายประจุออกไปสู่ V_2 จำนวนประจุที่วิ่งผ่าน c คือ $Q = C(V_2 - V_1)$ ถ้าหากจังหวะการลัดสวิตช์ไปมาถูกควบคุมจากสัญญาณนาฬิกา (clock) ที่ความถี่ f_c ค่าเฉลี่ยของกระแสที่ไหลผ่านจาก V_1 ไป V_2 จะได้

$$i = Q/T_c = C(V_2 - V_1)/(1/f_c)$$

$$= C(V_2 - V_1)f_c$$

รูปที่ 24 สวิตช์ซึ่งแคปซิเตอร์

ค่าความต้านทานเทียบเท่า (equivalent) ซึ่งกระแสขนาดเดียวกันไหลผ่านคือ

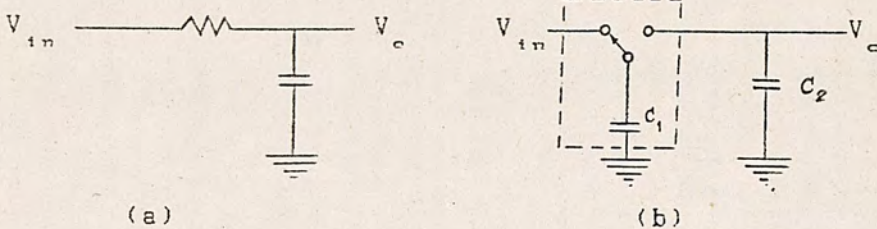
$$R = 1/(Cf_c)$$

ถ้าหากความถี่ของการสวิตช์ซึ่ง (f_c) มีค่ามากกว่าอัตราการลัด เราจะไม่คิดเวลาของการลัดในอันดับหนึ่ง (first order) ของการแก้ปัญหา

รูปที่ 25 วงจรโลพาสฟิลเตอร์ซึ่งถูกแทนด้วยวงจรสวิตช์ซึ่งแคปซิเตอร์ฟิลเตอร์ ที่ให้แบนด์วิธของสัญญาณที่ -3dB จะเท่ากับ

$$W_{-3dB} = 1/(R_1 C_2)$$

$$= (C_1 f_c) / C_2$$

รูปที่ 25 (a) แสดงวงจรโลพาสฟิลเตอร์ (b) แทนด้วยสวิตช์ซึ่งแคปซิเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ผู้ใช้ต้องรับผิดชอบต่อการใช้งานด้านการศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

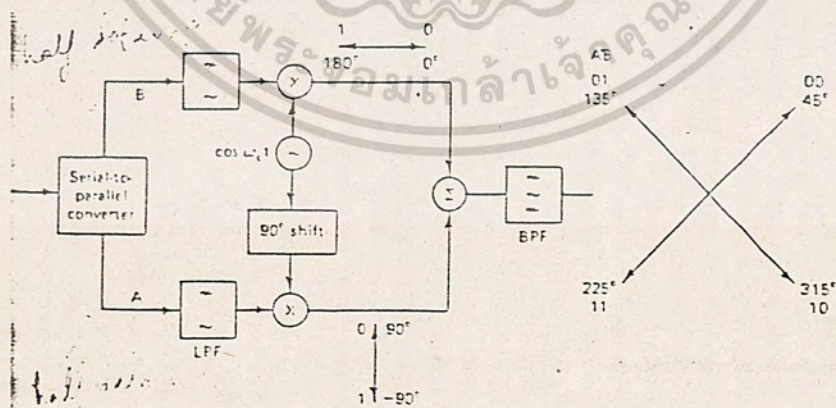
2.18 FSK modulation

ลักษณะของการมอดดูเลทแบบ FSK จะต้องการความคงที่ของความถี่มาร์คและสเปซ เมื่อมีสัญญาณลอจิก "0" หรือ "1" เข้ามาที่อินพุท สำหรับการมอดดูเลทแบบนี้นิยมใช้กันมากเพราะว่ามีข้อดีคือ

1. การเข้ารหัสง่ายและค่าใช้จ่ายในการสร้างไม่แพง
2. FSK เป็นการมอดดูเลทแบบความถี่ เครื่องรับสัญญาณสามารถขยายสัญญาณรับได้โดยไม่ต้องใช้ Automatic gain control (AGC)
3. FSK มีผลกระทบจากสัญญาณรบกวนน้อยกว่าการมอดดูเลทแบบความสูง (AM)

2.19 การมอดดูเลทแบบหลายเฟส (Multiphase modulation)

เมื่อต้องการส่งข้อมูลที่อัตราของข้อมูลจำนวนมาก จำเป็นจะต้องใช้การมอดดูเลทแบบหลายเฟสอาจจะเป็น 4 เฟส หรือ 8 เฟส ในการส่งแต่ละสัญญาณอาจจะมีเข้ารหัส 2 บิต หรือ 3 บิตข้อมูลสำหรับรูปที่ 25 เป็นการมอดดูเลทแบบ 4 เฟส (Quadrature phase modulation, QPSK) ตัวแปลงข้อมูลจากแบบอนุกรมไปเป็นแบบขนานด้วยอัตราครึ่งหนึ่งของแบบอนุกรม ตัวมอดดูเลทส่วนบนได้รับสัญญาณแคร้เรียรี่ $\cos \omega_c t$ ส่วนล่างได้รับสัญญาณแคร้เรียรี่ $\cos(\omega_c t + \pi/2)$ สำหรับเอาต์พุทของการมอดดูเลทของช่องทาง A และ B แสดงดังตารางที่ 3

รูปที่ 26 การมอดดูเลทแบบ 4 เฟส

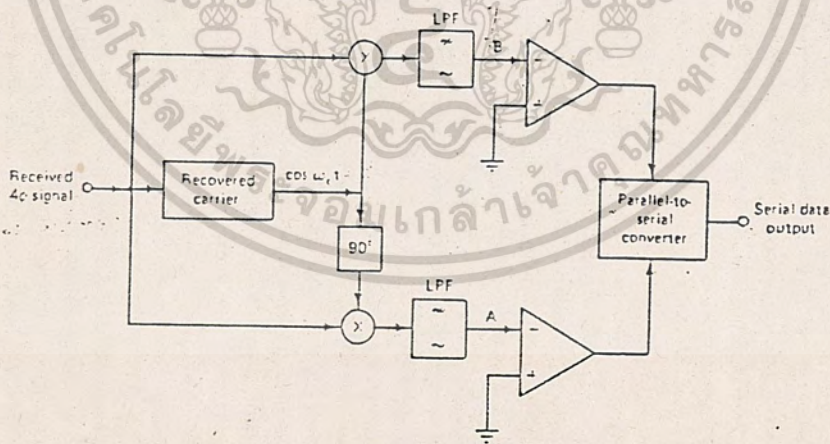
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 แสดงสัญญาณการมอดดูเลขแบบ 4 เฟส

	สัญญาณลอจิก	แรงดัน	สัญญาณเอาต์พุต
B	0	V	$V\cos\omega_c t$
	1	-V	$-V\cos\omega_c t = V\cos(\omega_c t + \pi)$
A	0	V	$V\cos(\omega_c t + \pi/2)$
	1	-V	$-V\cos(\omega_c t + \pi/2) = V\cos(\omega_c t + \pi/2)$

ที่จุดรวมสัญญาณเราจะ ได้สัญญาณเอาต์พุตดังสมการ

$$V\cos\omega_c t + V\cos(\omega_c t + \pi/2) = \cos\omega_c t + j\sin\omega_c t$$

รูปที่ 27 แสดงการตีมอดดูเลขสัญญาณ 4 เฟส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

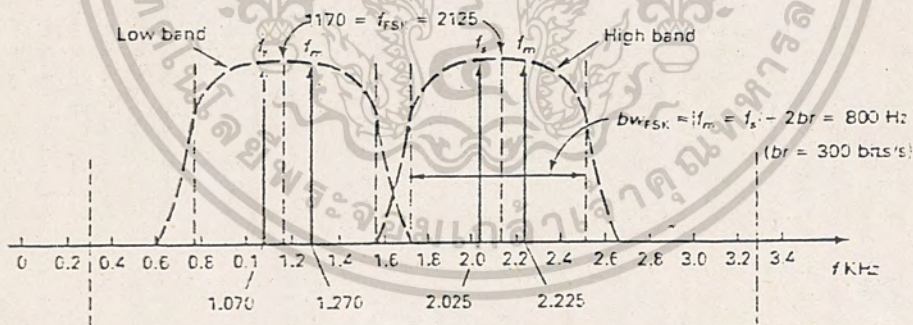
บทที่ 3

การคำนวณและการสร้าง

3.1 โมเด็มมาตรฐานเบล 103

มาตรฐานโมเด็มเบล 103 ที่ซึ่งมีความเร็วในการรับส่งข้อมูล 300 บิตต่อวินาที ที่มีการส่งสัญญาณแบบพัลสโคดผ่านสายโทรศัพท์ ซึ่งมีการมอดคูเลทแบบความถี่ (FSK)

สมมติว่ารหัสแอสกี 7 บิตและ 4 บิตควบคุมต่อตัวอักษร (character) [สตาร์ท , พาริตี (parity), สตอปบิต 2 บิต] ซึ่งมีความเร็ว 300 บิตต่อวินาที จะสามารถส่งข้อมูลได้ 27 ตัวอักษรต่อวินาที ซึ่งจะเร็วกว่าความเร็วของการพิมพ์ดีดโดยใช้คณินิมฟ์ แต่จะความเร็วที่ช้ามากถ้าหากว่าเป็นการส่งข้อมูลเป็นไฟล์ขนาดใหญ่ หรือการใช้งานในโหมตกราฟิค FSK แบ่งออกเป็นแบนด์ความถี่สูงและแบนด์ความถี่ต่ำ ซึ่งแต่ละแบนด์ประกอบด้วยความถี่มาร์คและความถี่สเปส เพื่อที่จะให้มีการส่งสัญญาณพร้อมกันในสองทิศทางในสายสัญญาณเส้นเดียวกัน ซึ่งแสดงได้ด้วยสเปคตรัมดังรูปที่ 28

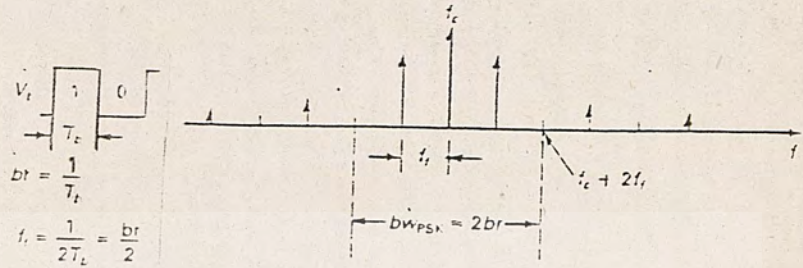

รูปที่ 28 สเปคตรัมของมาตรฐานโมเด็ม 103

สำหรับความถี่มาร์คและความถี่สเปสของแบนด์ความถี่ต่ำ คือ 1270 Hz และ 1070 Hz ส่วนแบนด์ของความถี่สูงก็คือ 2225 Hz และ 2025 Hz ความถี่กลางคือ $f_{(FSK)}$ 1170 Hz และ 2125 Hz ค่าผลต่างของความถี่มาร์คและความถี่สเปส คือ 200 Hz

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 แบบคํวักซ์ของFSK

รูปที่ 29 แบบคํวักซ์ของFSK โดยประมาณ

พิจารณาจากรูป อัตรารบข้มูลเท่ากับ b_r บิตต่อวินาที เวลาของบิตหนึ่งบิตเท่ากับ T_b ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กันโดย $T_b = 1/b_r$ วินาที สัญญาณข้มูลจะมีการเปลี่ยนสภาวะบ่อยๆ เนื่องจากมันประกอบด้วยสัญญาณลอจิก "0" และ "1" ซึ่งจะเป็นสัญญาณคลื่นสี่เหลี่ยมจตุรัส (Square wave) ซึ่งมีความถี่หลัก $f_r = 1/(2T_b) = b_r/2$ เฮิรต ความถี่หลักของสัญญาณสูงสุดเท่ากับ 1.5 เท่าของอัตรารบข้มูล ถ้าเป็นสัญญาณข้มูลสี่เหลี่ยมผืนผ้าจะส่วนประกอบของฮาร์โมนิคส์ที่เกี่ยวข้องด้วย ซึ่งฮาร์โมนิคส์ที่ 3 คือ $3f_r$ และฮาร์โมนิคส์ที่ 5 คือ $5f_r$

ดังนั้นสัญญาณ FSK ที่ได้จะเขียนอยู่ในรูปของสมการคณิตศาสตร์ได้

$$V_{FSK} = V_s \sin(2\pi f_m t) + V_c \sin(2\pi f_c t)$$

เมื่อ V_s คือ ค่าแปรของบิตข้มูลอาจจะเป็น "0" หรือ "1" เท่านั้น ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาวะของสัญญาณข้มูล f_m : ความถี่มาร์ด f_c : ความถี่สเปส

ค่าสเปคตรัมในแต่ละเทอมในสมการ V_{FSK} จะประกอบด้วยสัญญาณแคร์เรียร์และแบบคํวักซ์เพียง 1 คู่ ซึ่งจะมีคู่ของแบบคํวักซ์เพียงสำหรับแต่ละฮาร์โมนิคส์ในสัญญาณดิจิทัล ดังแสดงในสมการที่ 27 สมมติ $f_m > f_c$ เพื่อให้ได้ค่าแบบคํวักซ์อย่างน้อยที่สุดที่สามารถส่งข้มูลที่มีอคตุเลขแบบFSKได้ ระยะห่างระหว่างความถี่ที่อยู่คานนอกสองความถี่ที่อยู่ระหว่างแบบคํวักซ์เพียงฮาร์โมนิคส์ที่ 1 กับฮาร์โมนิคส์ที่ 3 มักจะถูกนำมาคานวณ ซึ่งจะให้แบบคํวักซ์

$$BW_{FSK} = (f_m + 2f_r) - (f_m - 2f_r) = f_m - f_r + 4f_r \text{ เฮิรต}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$BW_{FSK} = |f_m - f_c| + 2b_r \text{ เอิร์ท}$$

สำหรับการออกแบบการคิโมอดดูเลขเพื่อเป็นการลดต้นทุน แนวทางการเลือก FSK ความถี่กลาง (center frequency) และความแตกต่างของความถี่มาร์คและความถี่สเปส คือ

$$f_{FSK} = (f_m + f_c) / 2 > 3b_r$$

$$|f_m - f_c| > 2b_r / 3$$

3.3 การคำนวณหาค่าแบนด์วิดธ์ของ BELL 103

การหาค่าแบนด์วิดธ์ของ FSK ซึ่งมีความถี่มาร์คและความถี่สเปสดังนี้

	ความถี่ต่ำ (originate)	แบนด์ความถี่สูง (answer)
มาร์ค	1270	2225
สเปส	1070	2025

จะได้ความถี่กลาง f_{FSK} ระหว่าง f_m กับ f_c คือ

$$f_{FSK} = (1070 + 1270) / 2 = 1170 \text{ เอิร์ท}$$

$$BW_{FSK} = |f_m - f_c| + 2b_r = |1270 - 1070| + 2(300) = 800 \text{ เอิร์ท}$$

เพื่อเป็นการออกแบบให้เหมาะสมที่สุดและเป็นการลดต้นทุนให้น้อยที่สุด

พิจารณาที่เงื่อนไขแรก $f_{FSK} > 3b_r$ ซึ่งจากตัวอย่างจะได้

$$1170 > 900$$

และเงื่อนไขที่สอง $|f_m - f_c| > 2b_r / 3$

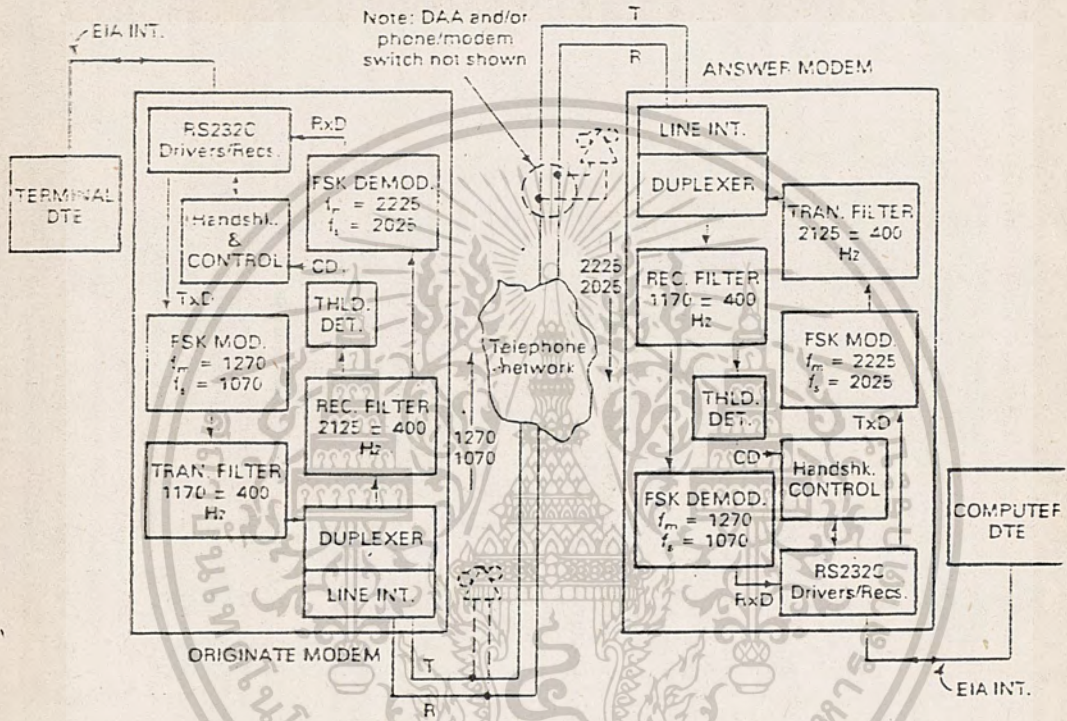
$$200 > 2(300) / 3$$

ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขทั้งสองดังนั้นการออกแบบดังกล่าวจึงเป็นการออกแบบเพื่อการประหยัดค่าใช้จ่ายในวงจรการคิโมอดดูเลข

ในรูปที่ 28 เป็นไดอะแกรมแสดงการทำงานของโหมดการเริ่มส่งสัญญาณและโหมดของการตอบรับในมาตรฐานโมเด็มเบล 103 ซึ่งจะมีแต่ละส่วนมีหน้าที่การทำงานดังนี้

Line interface เป็นการอินเทอร์เฟซสายเข้ากับวงจรของโมเด็มซึ่งจะต้องมีการแมชชิงกันของอิมพีแดนซ์ ซึ่งโดยที่สายโทรศัพท์มีอิมพีแดนซ์ 600 โอห์ม ซึ่งตัวอุปกรณ์หลักที่ใช้ในการแมชชิงก็ คือ หม้อแปลงไฟฟ้าที่มีอัตราส่วน 1:1 ถ้าหากว่าต่อหม้อแปลงเข้าเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับวงจรโดยตรงแล้วจะต้องใส่วงจรป้องกันสัญญาณออสซิลเลชันด้วย

รูปที่ 30

Duplexer จะเป็นตัวทำหน้าที่การตัดต่อวงจรมอดคูลเลข FSK วงจรตีมอดคูลเลขและสายโทรศัพท์ สัญญาณที่ได้จากวงจรฟิลเตอร์ Tx คูเพิลเลอร์จะต่อสัญญาณนี้ส่งไปยังสายโทรศัพท์ โดยจะไม่ผ่านเข้าไปสู่อินพุทวงจรฟิลเตอร์ Rx ในลักษณะเดียวกันสัญญาณที่รับมาได้จากสายโทรศัพท์คูเพิลเลอร์จะส่งสัญญาณดังกล่าวไปให้อินพุทวงจรฟิลเตอร์ Rx และมีการขยายสัญญาณเล็กน้อย สำหรับส่วนสำคัญของคูเพิลเลอร์ก็คือ ออปแอมป์ซึ่งเป็นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วงจรแบบดิฟเฟอเรนเชียลแอมพลิไฟลด์ ขั้วสัญญาณที่รับได้จากสายโทรศัพท์ส่งไปยังวงจรฟิลเตอร์ Rx

Rx-filter เป็นวงจรฟิลเตอร์ที่รับสัญญาณจากสายโทรศัพท์และทำการขยายสัญญาณ แล้วส่งผ่านวงจรฟิลเตอร์แบบแบนด์พาส ซึ่งเอาท์พุทที่ได้จะเป็นไปตามรูปสเปคตรัมของสัญญาณ ช่วงความถี่ที่จะผ่านวงจรมีได้จะต้องอยู่ในช่วงที่มากกว่าหรือน้อยกว่าความถี่กลาง 400 เฮิรท์ วงจรกรองความถี่ Rx จะเป็นวงจรที่ใช้โอปแอมป์และวงจร RC 4-7 ตัว ซึ่งเป็นวงจรในรูปแบบของ Chebyshev filter ซึ่งอัตราขยาย 20-30 dB

Demodulator วงจรนี้อาจจะสร้างโดยการลดรูปของวงจรเฟอเอมดีเทคเตอร์ โดยการใช้ความแตกต่างของความถี่หรือวงจรเฟสล็อกคัลฟ เพื่อให้เกิดระดับโวลเตจเอาท์พุทเปลี่ยนแปลงไปตามสัญญาณความถี่ของสัญญาณอินพุท ซึ่งเอาท์พุทที่ได้ก็คือสัญญาณข้อมูลที่เป็นสัญญาณดิจิตอล

Threshold detector วงจรนี้สร้างขึ้นได้จากวงจรเปรียบเทียบแรงดัน ซึ่งเอาท์พุทที่ได้จะเป็นการเปลี่ยนแปลงของสัญญาณเป็นสภาวะโลว์หรือไฮ (Low or High) ตามค่าของสัญญาณที่ได้รับ ถ้าหากเกิดระดับสภาวะของสัญญาณมีค่าระดับต่ำมากๆแล้ว สำหรับการมอดคูลเลทที่มีความเชื่อถือได้สูง สัญญาณ Rxd จะมีสภาวะไฮและแครีเรียร์จะแสดงสภาวะผิดปกติ

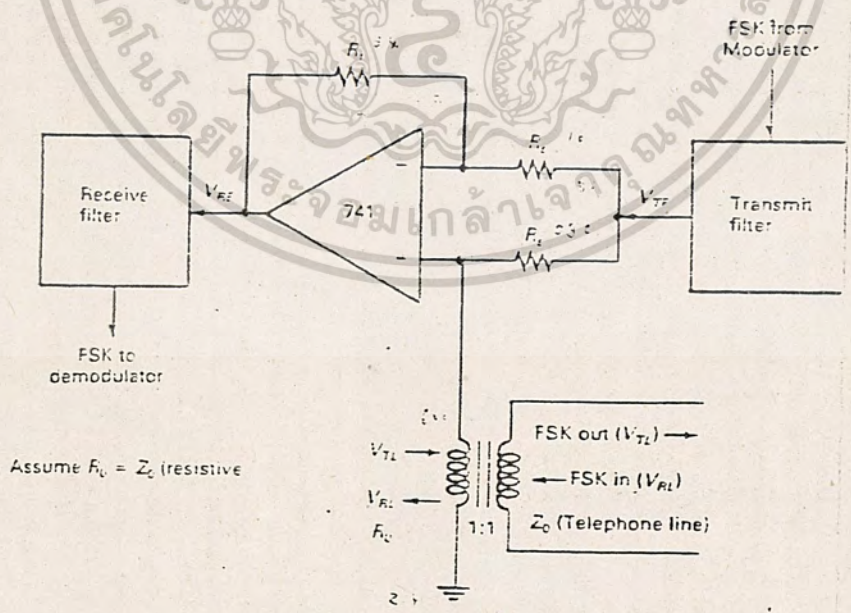
Modulator สำหรับการมอดคูลเลทแบบ FSK โดยการใช้ในรูปแบบของโวลเตจคอนโทรลอสซิลเลเตอร์ (VCO) โดยการใช้เทคนิคของการควบคุมความถี่ของอสซิลเลเตอร์ ซึ่งความถี่มาร์คและความถี่สเปคที่เอาท์พุท จะต้องแปรผันสอดคล้องตามระดับของสัญญาณลอจิกของสัญญาณอินพุทข้อมูล

Tx filter เป็นวงจรกรองสัญญาณซึ่งจำกัดแบนด์วิดท์สำหรับช่วงการส่งสัญญาณเพียงเท่านั้น ดังนั้นพวกฮาร์โมนิคส์ต่างๆที่มีความถี่ไม่อยู่ในช่วงความถี่กลาง ± 400 เฮิรท์จะถูกกำจัดทิ้งไป วงจรแอดคิฟฟิลเตอร์จะใช้เพื่อระดับของสัญญาณที่จะส่งเพื่อควบคุมเอาท์พุทให้มีค่าใกล้เคียงแต่ไม่เกิน -9 dBm การจำกัดแบนด์สำหรับการส่งสัญญาณซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับมาตรฐานของเบล 103 ที่ความถี่ของ originate เพราะว่าที่ฮาร์โมนิคส์ที่ 2 ของความถี่มาร์คและสเปคจะเข้าไปในวงจร Rx จะเข้าไปรบกวนสัญญาณได้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 การสร้างวงจรคัพเพล็กซ์เซอร์

วงจรคัพเพล็กซ์เซอร์เบื้องต้นสามารถสร้างได้จากการใช้อุปกรณ์เป็นส่วนใหญ่ประกอบ คัพเพล็กซ์เซอร์จะต้องมีความสามารถที่จะส่งสัญญาณและรับสัญญาณจากสายโทรศัพท์ได้เป็นอย่างดี โดยไม่มีการลดทอนของสัญญาณในวงจรคัพเพล็กซ์เซอร์ ในขณะที่มีการจัดการกำจัดสัญญาณแคร์เรียร์ที่รับได้ที่อินพุทของวงจรฟิลเตอร์ทางด้านรับ ออปแอมป์จะมีรูปแบบการต่อเป็น วงจรคัพเพล็กซ์เซอร์แบบเฟดแบ็ค และสัญญาณที่จะส่งจะถูกต่อที่อินพุททั้งสองของออปแอมป์ที่มีความต้านทาน R_{in} ต่ออยู่กับอินพุททั้งสอง ดังนั้นในโหมดของการรับสัญญาณ T_{in} จะถูกตัดทิ้งไปโดยออปแอมป์ซึ่งจะไม่มาเกี่ยวข้องกับฝ่ายรับสัญญาณ เอาท์พุทของวงจรกรองความถี่ภาคส่ง (V_{TF}) ซึ่งต่ออยู่โดยตรงกับสายโทรศัพท์โดยผ่านค่าความต้านทาน R_{out} และหม้อแปลงไฟฟ้า สัญญาณ FSK ที่ได้รับซึ่งมีอัตราขยายเล็กน้อย สำหรับหม้อแปลงที่ใช้แมชชีงกับสายโทรศัพท์ที่มีอิมพีแดนซ์ 600 โอห์ม

มีข้อควรสังเกตุว่าการตัดสัญญาณที่ส่งด้วยออปแอมป์ซึ่งจะมีผลต่ออิมพีแดนซ์ของสาย (R_{in}) เท่ากับความต้านทานย้อนกลับ (R_{out}) แม้ว่าความต้านทานของสายปกติจะเป็น 600 โอห์ม ซึ่งในความเป็นจริงแล้วมันจะมีค่าสูงกว่านี้ และการกำจัดสัญญาณ V_{TF} ด้วยออปแอมป์จะต้องน้อยกว่า 10dB-15dB ตามแต่ละชนิด

รูปที่ 31 การใช้ออปแอมป์สร้างวงจรคัพเพล็กซ์เซอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัญญาณอินพุทของวงจรต้านรับจะได้

$$V_{RF} = V_{TF} [R_o (R_f + R_e) / (R_e (R_o + R_e) - R_f / R_e)] + V_{RL} (R_f + R_e) / R_e$$

และเมื่อ $R_o = R_f$

$$V_{RF} = V_{RL} (R_f + R_e) / R_e$$

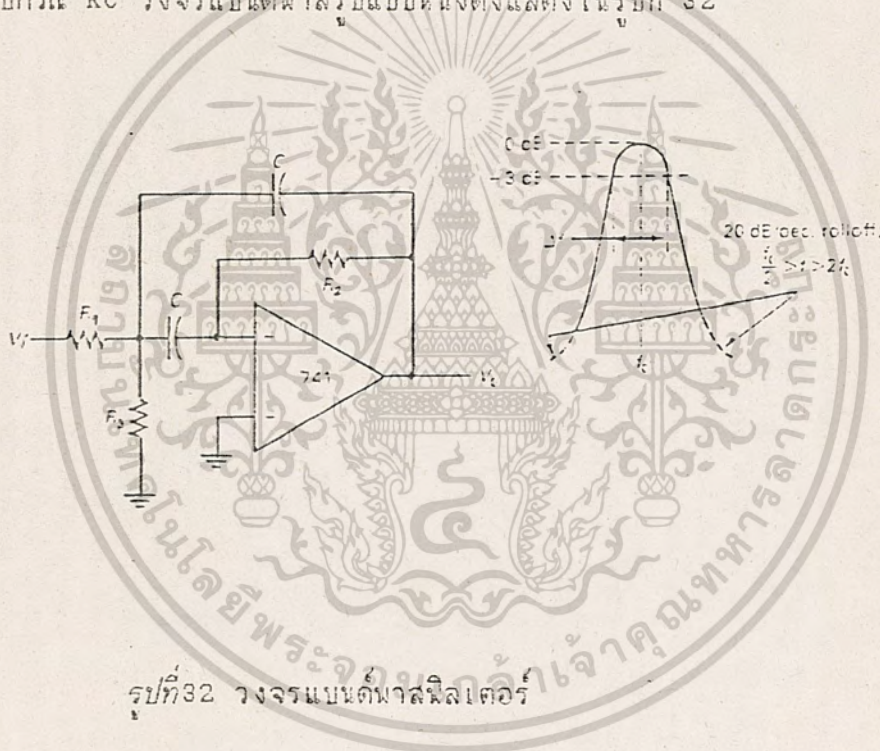
สัญญาณ FSK ที่ส่งจะได้

$$V_{TL} = V_{TF} \cdot R_o / (R_e + R_o)$$

วงจรฟิลเตอร์ของโมเด็มสามารถสร้างได้จากวงจรแอดทีฟฟิลเตอร์

ซึ่งใช้ฮอป

แอมป์กับฮอปกร์ RC วงจรแบนด์พาสรูปแบบหนึ่งดังแสดงในรูปที่ 32

รูปที่ 32 วงจรแบนด์พาสฟิลเตอร์

ให้ $f_o, \Delta f$ และ $A = v_o / v_i$ ที่ f_o

$$Q = f_o / \Delta f \quad (A/2 < Q < 20)$$

เลือกค่า C ที่เหมาะสมที่สุด

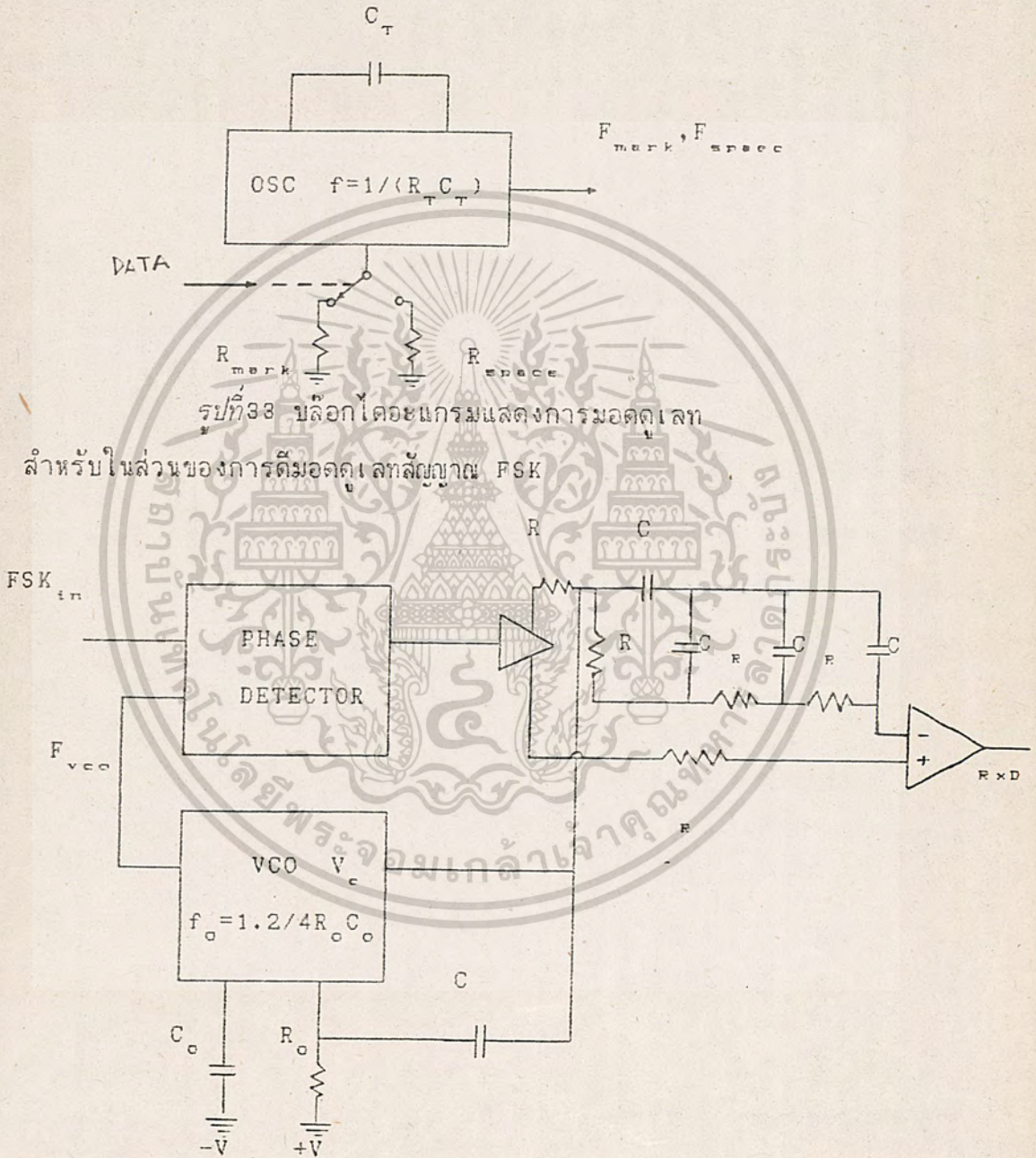
$$R_2 = 2 / (2\pi \Delta f C), \quad R_1 = R_2 / 2A$$

$$R_3 = R_1 / (4\pi^2 R_1 R_2 f_o^2 C^2 - 1)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบริงจรมอดคูละทและคีมอดคูละท

ในการมอดคูละทแบบ FSK จะใช้ VCO ควบคุมการสร้างลัญญานของการมอดคูละทที่ความถี่มาร์คและความถี่สเปส

รูปที่ 34 แสดงหลักการคีมอดคูละทลัญญาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

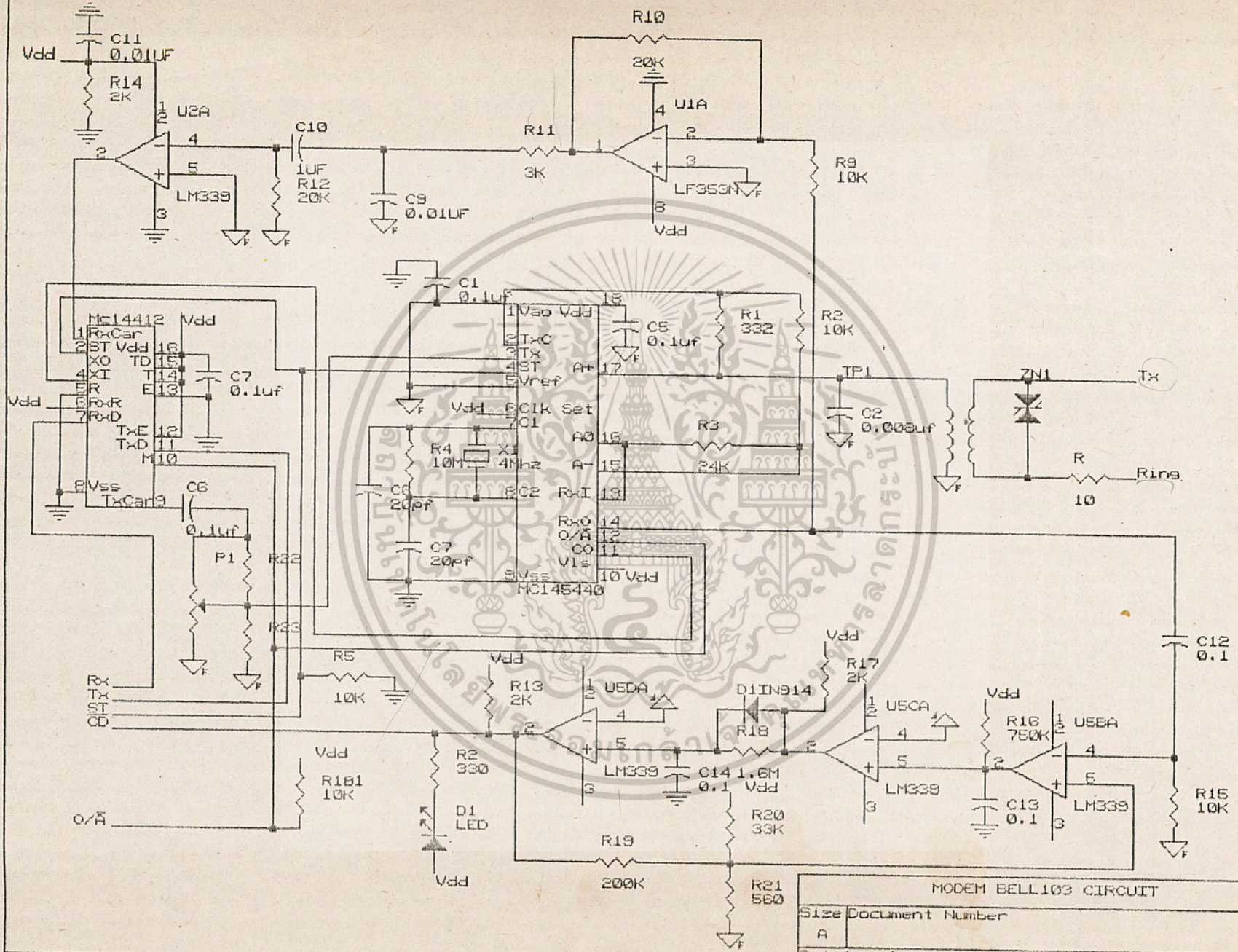
จะใช้หลักการของเฟสล็อกคูล์ซึ่งสามารถนำมาใช้งานได้อย่างเหมาะสม เฟสล็อกคูลเตอร์จะสร้างสัญญาณที่ผิดพลาด (V_o) ซึ่งแปรผันตามการเปลี่ยนแปลงของความถี่ระหว่าง f_{in} กับ f_{vco} และค่า V_o นี้จะถูกขยายโดยออปแอมป์ ต่อจากนั้นจะถูกฟิลเตอร์ด้วยวงจรโพลัสฟิลเตอร์และป้อนให้ VCO ซึ่งค่า V_c การเปลี่ยนแปลงของ V_o ทำให้เกิด f_{vco} เปลี่ยนแปลงตาม สัญญาณที่ออกจากออปแอมป์ผ่านค่าความต้านทานซึ่งจะถูกฟิลเตอร์อีกครั้งหนึ่งโดยวงจร RC แบบซันตันไคเพื่อกำจัดสัญญาณแคร่เรียร์ออกไป หลังจากนั้นผ่านวงจรเปรียบเทียบแรงดัน #741 ค่า R_o, C_o เป็นค่าที่ใช้กำหนดค่าความถี่ฟรีรันนิ่ง (free running frequency) ของ VCO ซึ่งจะเท่ากับความถี่กลางของ FSK

การออกแบบวงจรฟิลเตอร์

วงจรฟิลเตอร์ที่ออกแบบจะต้องเป็นวงจรที่สามารถที่จะเลือกโหมดของการฟิลเตอร์ได้ ซึ่งมีอยู่ 2 โหมดด้วยกันคือ originate และ answer ซึ่งในแต่ละโหมดจะแบ่งออกเป็น 2 ช่วงความถี่คือ ช่วงความถี่สูงกับช่วงความถี่ต่ำ (high band & low band) วงจรฟิลเตอร์จะตอบสนองต่อแบนด์ในช่วงความถี่ดังกล่าว สำหรับในโหมดของ originate วงจรกรองความถี่สูงจะถูกนำมาใช้ตัวรับสัญญาณแคร่เรียร์ และช่วงแบนด์ความถี่ต่ำจะถูกนำมาใช้กับตัวส่งสัญญาณ ซึ่งลักษณะของการกระทำดังกล่าวจะเกิดขึ้นในลักษณะตรงกันข้ามกับโหมดของ answer ในรูปที่ 35 เป็นการแสดงคุณสมบัติของ #MC145440 ซึ่งเป็นชิปที่มีตอบสนองของความถี่ของทั้งสองแบนด์ (ความถี่สูง ความถี่ต่ำ) เส้นกราฟแสดงการตอบสนองของความถี่ซึ่งจะไม่เหมือนกับวงจรอื่นๆ ที่สร้างขึ้น มันสังเกตว่าอัตราขยายโวลเตจของแต่ละแบนด์ของวงจรฟิลเตอร์ที่ความถี่กลางจะมีค่าเท่ากับ 10dB ระดับของสัญญาณลอจิกของอินพุทของ originate/answer (O/A) จะควบคุมสวิตช์ภายในของ CMOS ที่จะเลือกโหมด originate หรือ answer

โหมด V_{SL} เป็นโหมดของการเลือกระดับของสัญญาณลอจิกว่าจะเป็น TTL หรือ CMOS โดยการควบคุมสัญญาณระดับสัญญาณที่ V_{SL} นี้ ถ้าหากว่าระดับสัญญาณ V_{SL} มีค่าต่ำก็จะเป็นระดับสัญญาณลอจิกเป็น TTL ถ้าระดับสัญญาณ V_{SL} สูงก็จะเป็นระดับสัญญาณของ CMOS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7/1/36

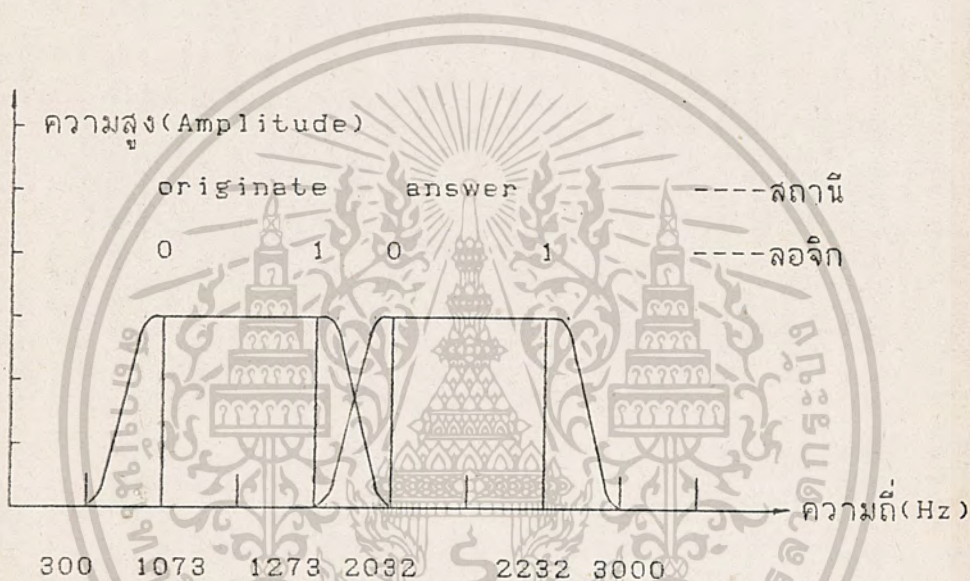
MODEM BELL103 CIRCUIT

Size	Document Number	REV
A		
Date:	January 1, 1980	Sheet of

บทที่ 4

การทดลองและผลการทดลอง

จากวงจรที่นำมาใช้ในการทดลองนั้น สามารถที่จะวัดค่าของความถี่มาร์คและความถี่ของสเปสได้ เพื่อที่จะนำมาเปรียบเทียบกับความถี่ของมาร์คกับความถี่ของสเปสตามมาตรฐาน สำหรับความถี่ทั้งสองที่สามารถวัดมาได้ตั้งแสดงอยู่ในรูปที่ 37

รูปที่ 37 ความถี่ของสเปสและมาร์คที่เราได้จากการทดลอง

เพื่อที่จะให้นำสัญญาณข้อมูลออกมาได้จากสัญญาณแควร์เรียรี่ที่เข้าที่ขา 1 ของ #MC14412 ในการติ่มอดคูล์สัญญาณ การออกแบบตัวควบคุม (Limiter) นั้นถือว่าสำคัญสิ่งหนึ่งเพราะว่าสัญญาณรบกวนความถี่สูง จะทำให้เกิดการสริงของสัญญาณเอาต์พุตแควเวฟ (output square wave) ทำให้เกิดการผิดพลาดของบิตมีค่ามากขึ้น การเลือกค่า low offset comparator) ของการควบคุมนั้นถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญเพราะถ้าค่า offset นี้มีค่ามากแล้วจะเกิดการเบี่ยงเบนของค่าดิวตี้ไซเคิล (duty cycle) ซึ่งบางครั้งอาจจะเกิน $50 \pm 2\%$ ดิวตี้ไซเคิลของความถี่ของ #MC14412

วงจรตีเทคสัญญาณแควร์เรียรี่ประกอบด้วย U2 (LM339) 3 ตัว เอาต์พุตที่ออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากวงจรเปรียบเทียบแรงดันตัวแรก(ขา13)ผ่าน R_{16} และ C_{13} ซึ่งเป็นรูปแบบของวงจรที่เรียกว่าวงจรควบคุมการหน่วงเวลา(Delay control) เมื่อสามารถที่จะดีเทคสัญญาณแคร์เรียร์ได้ ที่ขา13 จะมีสภาวะเป็นโลว์(low) C_{13} จะคายประจุออกจนแรงดันตกคร่อมตัวมันมีค่าต่ำลงจากค่าสูงสุด C_{13} จะเริ่มชาร์จประจุใหม่โดยผ่าน R_{16} และเพื่อควบคุมการตอบสนองของวงจรดีเทคสัญญาณแคร์เรียร์ วงจรที่อยู่ที่เอาวพุทของU2(ตัวที่อยู่ทางซ้ายมือสุด)ขาที่14 จะควบคุมการทำงาน(Attract time)ซึ่งจะประกอบด้วยตัวความต้านทาน R_{17} , R_{18} , C_{11} และ C_{14} ในขณะที่มีสัญญาณแคร์เรียร์ขา14จะอยู่ในสภาวะโลว์(low) C_{14} จะคายประจุผ่าน R_{18} ดังนั้นแคร์เรียร์จะต้องเกิดขึ้นชั่วขณะหนึ่งก่อนที่แคร์เรียร์จะถูกดีเทคซึ่งจะทำให้ขาที่2 อยู่ในสภาวะโลว์ การตอบสนองของวงจรตรวจจับสัญญาณแคร์เรียร์ และเวลาที่สูญเสียไปในการรอการตรวจจับสัญญาณ(Delay time)

เวลาของการตรวจจับสัญญาณแคร์เรียร์(attract time)

$$= R_{18} C_{14} \ln(1/2) = 111 \text{ ms}$$

เวลาที่สูญเสียไปในการตรวจจับสัญญาณ(Delay time)

$$= r_{16} C_{13} \ln(1/2) = 52 \text{ ms}$$

3dB ของฮิสเตอร์สิส(Hysteresis)สามารถสร้างขึ้นได้จากวงจรความต้านทาน 3 ตัว $R_{19}-R_{21}$ วงจรดีเทคสัญญาณแคร์เรียร์ทั้งหมดจะทำงานเมื่อสัญญาณที่รับเข้า -40dBm ที่ TP1 และจะไม่ทำงานที่ -43dBm เมื่อใช้แหล่งจ่ายไฟ $+5\text{V}$

สัญญาณที่ขาต่างของ#MC14412

ขาที่1(R_{xx} Car) สัญญาณดังกล่าวที่ได้รับที่1 เป็นสัญญาณ FSK นำมาติมอดดูเลท สัญญาณที่ได้รับออกมาเป็นสัญญาณของCMOS $+12\text{V}$ หรือ $+5\text{V}$ สำหรับสัญญาณ TTL ซึ่งค่าคิวตี้ไซเคิล(duty cycle)ซึ่งจะเป็นสัญญาณสี่เหลี่ยมจัตุรัส

ขาที่2(ST) เพื่อขานี้ได้รับสัญญาณลอจิก"1"ที่อินพุท ตัวติมอดดูเลทจะถูกต่อเข้าตัวรับสัญญาณที่ถูกมอดดูเลทเพื่อการติมอดดูเลทสัญญาณ FSK

ขาที่3,4(Osc_{out} , Osc_{in}) เป็นคริสตอล 1 MHz ซึ่งใช้ในชิ้นตัวนี้ซึ่งเป็นคลื่นสี่เหลี่ยมจัตุรัส อาจจะไม่เข้าที่ขา4 เพื่อให้เพียงพอกับความต้องการในการใช้สัญญาณคล็อก ค่าตัวเก็บประจุรวมกับค่าตัวเก็บประจุภายในของคริสตอลจะต้องน้อยกว่า 9 pF (วัดที่ขา4)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขาที่5 (Reset) สัญญาณที่ขา^{นี้}ซึ่งจะถูกลดเวลาของการทดสอบชีพ ในสภาวะการทำงาน ตามปกติ (Reset=1)

ขาที่6 (R_x Rate) เป็นโหมดของการเลือกการรับส่งข้อมูล

อัตราข้อมูล	สัญญาณลอจิกที่ขา6
0-300 bps	1
0-600 bps	0

ตารางที่5

ขาที่7 (R_x Data) สัญญาณข้อมูลดังกล่าวเป็นสัญญาณดิจิทัล ได้จากการตีมอดคูลเลข สัญญาณที่ได้รับมา

ขาที่9 (T_x Car) สัญญาณแคร่เรียร์ที่ส่งมาเป็นสัญญาณรูปคลื่นไซน์ (sine wave) ซึ่งได้ จากคริสตอล 1 MHz ที่ขา^{นี้}จะมีอิมพีแดนซ์ 5 K ซึ่งจะมีคุณลักษณะของความถี่ดังที่จะได้แสดง ต่อไปนี้

มาตรฐาน U.S. Type = "1"
Echo = "0"

Mode		T _x Data			T _x Car
Originate	"1"	Mark	"1"	1270Hz	
Originate	"1"	Space	"0"	1070Hz	
Answer	"0"	Mark	"1"	2225Hz	
Answer	"0"	Spece	"0"	2025Hz	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับตารางที่6 เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรฐาน CCITT Type = "0"

Echo = "0"

Mode		T _x Data		T _x Car
Channel	"1"	Mark	"1"	980 Hz
No.1	"1"	Space	"0"	1180 Hz
Channel	"0"	Mark	"1"	1650 Hz
No.2	"0"	Space	"0"	1850 Hz

ตารางที่ 7

รูปที่ 38 แสดงลักษณะแอมพลิจูดที่ส่ง

ขาที่ 10 (Mode) เป็นโหมดของการเลือกคู่ของความถี่ของการส่งข้อมูลและความถี่ของข้อมูลรับที่เกิดจากการมอดูเลตและการดีมอดูเลต เมื่อขานี้ได้รับลอจิก "1" มาตรฐานของ U.S. ในโหมดของ originate จะถูกใช้ (Type="1") หรือมาตรฐาน CCITT ช่องที่ 1 (type="0") และเมื่อขานี้ได้รับลอจิก "0" ในมาตรฐาน U.S. answer โหมดจะถูกนำมาใช้ (type="1") หรือในมาตรฐาน CCITT ช่องที่ 2 (type="0")

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

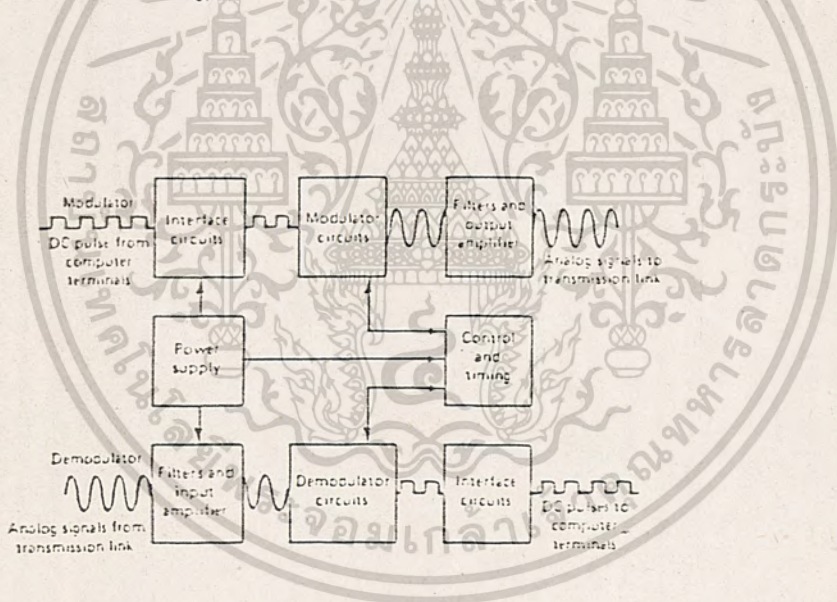
ขาที่ 11 ($T_x \text{ Data}$) เป็นขาที่รับข้อมูลจากเทอร์มินอลแล้วส่งข้อมูล ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลดิจิทัลจะถูกมอดูเลตแบบ FSK ถ้าหากเป็นมาตรฐาน U.S. แล้วสัญญาณลอจิก "1" ของข้อมูลอินพุตจะถูกมอดูเลตให้มีความถี่มาร์ค

ขาที่ 12 ($T_x \text{ enable}$) สัญญาณแคร์เรียร์สามารถส่งสัญญาณได้เมื่อสัญญาณที่ขา 11 ได้รับสัญญาณลอจิก "1" เท่านั้น

ขาที่ 13 (Echo) ในระหว่างการส่งข้อมูลปกติ นั้น สัญญาณที่ขาข้างกล่าวจะเป็นลอจิก "0"

ขาที่ 15 (TTL) เพื่อปรับปรุงให้สอดคล้องกับการอินเทอเฟสของ TTL สัญญาณที่ขา 15 นี้จะถูกควบคุมให้เป็น "1" เพื่อลดการแพร่กระจายของกำลังไฟฟ้า เมื่อมีการอินเทอเฟสกับ CMOS ขณะที่ V_{DD} มากกว่า 6 V

ขาที่ 17 สัญญาณที่ปรากฏที่ขา 17 ในขณะที่มีการส่งสัญญาณ

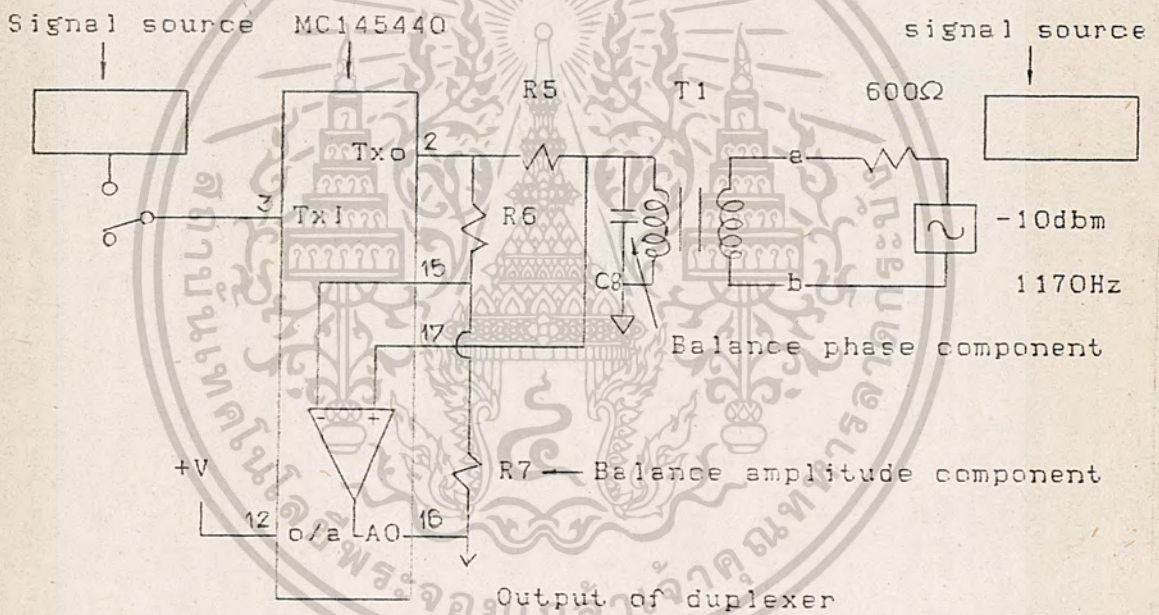
รูปที่ 39 แสดงรูปแบบของการส่งสัญญาณ

การทำงานของวงจรโมเด็ม

IC 14412 ส่งความถี่มาร์คและความถี่สเปคไปในรูปแบบของสัญญาณดิจิทัลผสมอยู่กับสัญญาณแคร์เรียร์ ซึ่งสัญญาณนี้จะถูกคัปปลิ่ง เพื่อแยกสัญญาณดิจิทัลออกจากสัญญาณเอซี R_9 จะเก็บสัญญาณอินพุตให้ฟิลเตอร์ตัวส่ง เพื่อให้ปรับระดับเอาต์พุตของสายส่งอีกทอดหนึ่ง สัญญาณที่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

IC 145440 ขา8 จะถูกฟิลเตอร์และขยาย 10 dB และ เอาต์พุต T₀ ที่ขา2 ซึ่งที่เอาต์พุตที่จ่ายกระแสที่อยู่ในช่วง +5V ที่ 4 V_p (peak voltage) เมื่อแต่ละส่วนของวงจรถูกป้อนด้วย +5V สัญญาณนี้จะถูกส่งไปยังวงจรคูลิเกเซอร์ จุดมุ่งหมายของวงจรคูลิเกเซอร์เพื่อช่วยการทำงานป้องกันการลดทอนของสัญญาณที่จะส่งและขยายสัญญาณที่ TP1 6dB

สำหรับหม้อแปลง T1 เป็นหม้อแปลงที่มีอิมพีแดนซ์ 600:600 โอห์ม ใช้คัปปลิ่งสายโทรคัพท์ มีอัตรากระแสลูปอินพุต(primary Loop current) 20-80 mA เมื่อต่อกับสายโทรคัพท์ ZN1 เป็นการกำจัดทรานเซียนของแรงดันกระชาก(Spike voltage) และ R₆ กำจัดกระแสกระชาก(Surge current) ช่วยป้องกัน ZN1

รูปที่ 40 การทำงานของวงจรคูลิเกเซอร์

สัญญาณที่รับที่ TP1 ถูกส่งไปยังขานอนอินเวอติงของออปแอมป์คูลิเกเซอร์ขาที่ 17 หลังจากขยาย 6 dB สัญญาณดังกล่าวจะถูกส่งไปยังขารับสัญญาณของฟิลเตอร์ (ขา13) R₁ หลังจากนั้นสัญญาณที่ออกจากฟิลเตอร์ R₀ (ขา14) และจะถูกจ่ายให้วงจรควบคุม (Limiter) วงจรคูลิเกเซอร์จะรีเลย์ระหว่างอินพุตที่แท้จริงของวงจรควบคุมและ R₀ จะใช้เลือกอัตราขยายของสองสภาวะ (U₁) IC4558 ซึ่งจะทำให้เกิดความไวของการรับเป็น -45dBm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยไม่ต้องมีการชดเชยของวงจรรวม (Limiter comparator U5A) เอาไว้ทุกของวง
 จรขยายจะถูกฟิลเตอร์โดย RC low pass filter เพื่อลดสัญญาณรบกวนที่เกิดขึ้นจาก
 ความถี่สูงในสวิทช์ที่แคปไซเตอร์ฟิลเตอร์ สัญญาณที่ขา TP4 จะถูกคัปปลิ่งเองสัญญาณป้อน
 ให้วงจรรวม

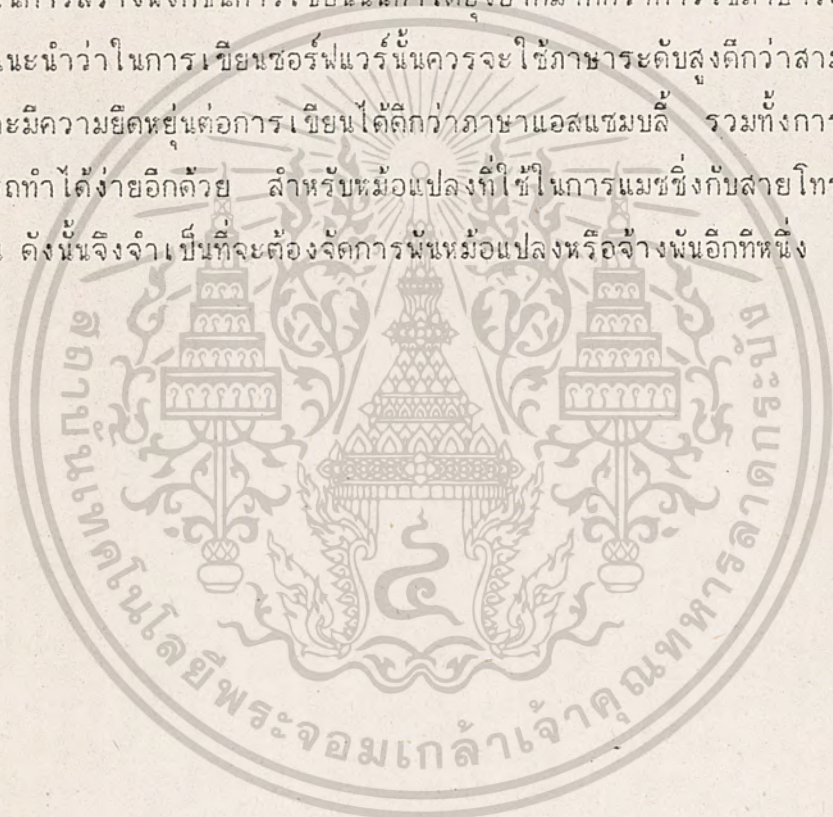
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

การสรุปและวิจารณ์

ในการออกแบบวงจรโมเด็มนั้น เราจะต้องทราบว่าออกแบบมาเพื่อนำไปใช้งานในรูปแบบใด ในฟังก์ชันต่างๆ เพื่อจะให้วงจรดังกล่าวมีประสิทธิภาพมากที่สุด เมื่อได้สเปคดังกล่าวแล้ว เราจะสามารถนำมาดัดแปลงให้สามารถที่จะใช้งานได้มากขึ้นเพียงใด สำหรับการออกแบบวงจรโมเด็มมาตรฐานแบบ 103 เราใช้ซีพียูมอดูลเลขที่การดิมมอดูลเลขที่อยู่ในตัวอุปกรณ์ตัวเดียวกัน ซึ่งทำให้เกิดความสะดวกในการนำไปใช้งานและการออกแบบตลอดจนการป้องกันการเกิดสัญญาณรบกวนที่อาจจะเกิดขึ้นได้มากกว่าในการวัดค่าของควมถี่ของมาร์คและความถี่สเปส เราใช้ซิลิโคนไดโอด ซึ่งอาจจะเกิดการอ่านค่าที่ไม่ได้ถูกต้องแม่นยำที่สุด นอกจากนี้มีผลมาจากอุปกรณ์อื่นๆอีกที่จะทำให้เกิดการเบี่ยงเบนผลของข้อมูลไป นอกจากนี้ในการออกแบบวงจรมอนเด็มที่เราจะใช้ซีพียูเบอร์ MC14412FP แต่ในตลาดอุปกรณ์เมืองไทยมีเพียงเบอร์ MC14412VP เท่านั้นซึ่งซีพียูทั้งสองจะมีส่วนต่างกันของอุปกรณ์อยู่ที่การป้อนแรงดันให้แก่ซีพียูคือ ซีพียู MC14412FP ใช้แรงดันไฟฟ้าเลี้ยงวงจร +12V ในขณะที่ MC14412VP นั้นใช้แรงดันเลี้ยงวงจร +5V เท่านั้น ดังนั้นระดับของสัญญาณลอจิก "1" จะมีค่าระดับของสัญญาณแรงดัน 5 โวลท์ สำหรับ MC14412VP ส่วนของ MC14412FP ระดับของสัญญาณลอจิก "1" จะค่าของระดับของสัญญาณแรงดัน +12V ดังนั้นเมื่อเราใช้ MC14412VP ดังนั้นเราจึงต้องเปลี่ยนระดับของสัญญาณแรงดันที่ใช้สร้างสัญญาณลอจิก เพื่อที่จะผ่านการอินเทอเฟสของ RS232c จะเห็นว่าเกิดการยุ่งยากขึ้น ทำให้ต้องเพิ่มงบประมาณค่าใช้จ่าย ในส่วนของวงจรฟิลเตอร์ที่เรากำหนดใช้เบอร์ MC 145440 ฟิลเตอร์ตัวนี้เป็นตัวกำหนดให้ว่าเป็นมาตรฐานของเบล อีกเบอร์หนึ่งที่มีความเร็วของการส่งข้อมูลเท่ากันแต่เป็นมาตรฐานของ CCITT แต่ว่าอุปกรณ์ซีพียูเบอร์นี้คือ MC 145441 ไม่มีขาย ดังนั้นจึงเปลี่ยนมาตรฐานหนึ่ง แต่ที่เราใช้ซีพียูเบอร์นี้คือ MC 145440 ก็เพราะว่าได้รวมเอาฟิลเตอร์ทั้งโลพาสฟิลเตอร์และไฮพาสฟิลเตอร์ไว้ในซีพียูตัวเดียวกัน ซึ่งการใช้งานก็จะสะดวกและมีแรงดันไฟเลี้ยง +5 V เช่นเดียวกันซึ่งสอดคล้องกับ MC 14412 ดังนั้นจึงสามารถใช้แหล่งจ่ายไฟชุดเดียวได้ สำหรับความเร็วของการส่งข้อมูล ความเร็วสูงสุดที่ได้ประมาณ 250 bps. แบบฟูลดuple หรือ 400 bps. แบบฮาล์ฟดuple ซึ่งไม่ได้ตามมาตรฐานแบบ 103 นั้นเกิดจากปัญหาอุปกรณ์มากที่สุด นอกจากนี้ไอซีฟิลเตอร์ MC 145440 มีออปแอมป์อยู่อีกตัว

หนึ่งซึ่งสามารถนำมาสร้างเป็นคูปเหล็กเซอร์ได้ ซึ่งจะช่วยให้สะดวกและประหยัดไปอีกทางหนึ่ง ในส่วนของการอินเทอเฟสกับคอมพิวเตอร์นั้นจะใช้การ์ดของมัลติไอโอ (multi I/O) ที่มีคอนโทรลเลอร์อยู่ด้วย ถ้าหากว่าในเครื่องคอมพิวเตอร์มีคอนโทรลเลอร์อยู่แล้ว ถ้าหากเราอินเทอเฟสการ์ดนี้เข้าไปอีกจะไม่สามารถที่จะบูท (boot) เครื่องได้ ต้องเอาคอนโทรลเลอร์ของเก่าออกเสียก่อนจึงจะสามารถทำการอินเทอเฟสได้ ในส่วนของการเขียนซอฟต์แวร์นั้นใช้ภาษาแอสเซมบลีในการเขียน ซึ่งจะมีข้อดีที่สามารถทำงานได้รวดเร็ว แต่ในการสร้างฟังก์ชันการเขียนนั้นทำได้ยุ่งยากมากกว่าการใช้ภาษาระดับสูงอื่นๆ จึงอยากจะแนะนำว่าในการเขียนซอฟต์แวร์นั้นควรจะใช้ภาษาระดับสูงดีกว่าสามารถแก้ไขได้ง่ายเพราะมีความยืดหยุ่นต่อการเขียนได้ดีกว่าภาษาแอสเซมบลี รวมทั้งการพัฒนาโปรแกรมสามารถทำได้ง่ายอีกด้วย สำหรับหม้อแปลงที่ใช้ในการแมชชีนกับสายโทรศัพ์นั้นไม่มีจำหน่ายกัน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องจัดการหม้อแปลงหรือจ้างพันอีกทีหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำโปรเจกงานชิ้นนี้ขึ้นมาได้นั้น ได้รับความช่วยเหลือและความอนุเคราะห์จาก อาจารย์ ประดิษฐ์ วัชรนิบุลย์ ในการให้คำปรึกษาตลอดจนข้อเสนอแนะต่างๆ เจ้าหน้าที่ห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในการให้ความช่วยเหลือจากเอกสารอ้างอิง รวมถึงเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ในการให้ความอนุเคราะห์ในการใช้อุปกรณ์เครื่องคอมพิวเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- [1] รศ. ยืน ภู่วรวรรณ
นต.ดร. ไพศาล สงวนหมู่, "การสื่อสารข้อมูลและไมโครคอมพิวเตอร์",
ซีเอ็ดยูเคชั่น, พิมพ์ครั้งที่ 3, พ.ศ. 2531, 243 หน้า
- [2] สุริยัน ศรีสวัสดิ์กุล, "การสื่อสารข้อมูลคอมพิวเตอร์", พิลิคส์ เซ็นเตอร์,
208 หน้า
- [3] กองบรรณาธิการ, "แนวโน้มของการสื่อสารด้วยคอมพิวเตอร์", วาร
สารไมโครคอมพิวเตอร์, ฉบับที่ 56, มีนาคม 2533, หน้า 205 -
209
- [4] ดร. ไพศาล สงวนหมู่, "ไม่เต็มผ้าเร็วของไมโครคอมพิวเตอร์", วารสาร
ไมโครคอมพิวเตอร์, ฉบับที่ 56, มีนาคม 2533, หน้า 210-218
- [5] Harold B. Killen, "Telecommunications and Data communi
cation System Design with Troubleshooting", Prehti
ce-Hall, INC., Englewood cliffs, New Jersey 07632,
300 p., 1986
- [6] Paul Bates, P. ENG, "Practical Digital and Data
Communication with LSI Application", Prentice-
Hall, 1987, ISBN 0-8359-5572-9 025

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Macros:

Name	Lines
DISP	3
DISPLAY CHAR	3
GET STRING	4
LSEEK	5
READ KEY	2

Segments and Groups:

Name	Length	Align	Combine	Class
CODE HERE	266A	PAGE	NDNE	

Symbols:

Name	Type	Value	Attr
ADD37	L NEAR	035F	CODE HERE
ADDHI	L NEAR	0379	CODE HERE
ATTRIBUTE	N PROC	0405	CODE HERE Length = 0016
BAD DECIMAL DIGIT	L NEAR	053B	CODE HERE
BEEP1	L NEAR	0457	CODE HERE
BEEP2	L NEAR	045C	CODE HERE
BLINK HIGH	NUMBER	001F	
BLINK LOW	NUMBER	0017	
BOARD W	L BYTE	078D	CODE HERE
BUFFER	L BYTE	1DCB	CODE HERE Length = 0028
BUFFER F	L BYTE	1E6A	CODE HERE Length = 0600
BUFF VRAM	L BYTE	07D3	CODE HERE Length = 0FA0
CHARS	L BYTE	1775	CODE HERE Length = 0014
CHAR COUNTER	L BYTE	1D1C	CODE HERE
CHAR NUM LIMIT	L BYTE	1773	CODE HERE
CHK N DISPLAY	N PROC	01FC	CODE HERE Length = 003F
CLEAR SCREEN	N PROC	04DB	CODE HERE Length = 001F
CONVERT DIGIT	L NEAR	051A	CODE HERE
CR	NUMBER	000D	
CURSORTYPE	N PROC	038A	CODE HERE Length = 001E
DAT1	L NEAR	017C	CODE HERE
DD1	L NEAR	0336	CODE HERE
DD2	L NEAR	0346	CODE HERE
DONE	L NEAR	026D	CODE HERE
DONE DECIMAL	L NEAR	0534	CODE HERE
ERROR	L WORD	1DF3	CODE HERE
ERROR1	L BYTE	1E01	CODE HERE
ERROR2	L BYTE	1E13	CODE HERE
ERROR3	L BYTE	1E24	CODE HERE
ERROR4	L BYTE	1E34	CODE HERE

เอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานภายในเท่านั้น กรุณาอย่าเผยแพร่เอกสารนี้โดยไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ควรนำเอกสารนี้ไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นใดโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

1DFB 1E34 R      DW OFFSET ERROR4
1DFD 1E48 R      DW OFFSET ERROR5
1DFF 1E59 R      DW OFFSET ERROR6
1E01 49 4E 56 41 4C 49 44  ERROR1 DB 'INVALID ACCESS ',13,10,24H
      20 41 43 43 45 53 53
      20 0D 0A 24
1E13 46 49 4C 45 20 4E 4F  ERROR2 DB 'FILE NOT FOUND',13,10,'#'
      54 20 46 4F 55 4E 44
      0D 0A 24
1E24 41 43 43 45 53 53 20  ERROR3 DB 'ACCESS DENIED',13,10,24H
      44 45 4E 49 45 44 0D
      0A 24
1E34 54 4F 20 4D 41 4E 59  ERROR4 DB 'TO MANY OPEN FILE',13,10,24H
      20 4F 50 45 4E 20 46
      49 4C 45 0D 0A 24
1E4B 41 43 43 52 45 53 53  ERROR5 DB 'ACCESS DENIED',13,10,24H
      20 44 45 4E 49 45 44
      0D 0A 24
1E59 49 4E 56 41 4C 49 44  ERROR6 DB 'INVALID HANDLE',13,10,24H
      20 48 41 4E 44 4C 45
      0D 0A 24
1E6A 0B00I      BUFFER F DB 2048 DUP(?)
      ??

```

266A

CODE HERE ENDS
END START

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้